

BAŞKENT - NİĞDE VAKFI
Yayın Organı
(Dört ayda bir yayımlanır)
Basım Tarihi: 16.06.2020

Sahibi
Başkent - Niğde Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Gökhan BULUŞ

Yazı İşleri Müdürü
Fahrettin ÖZALP

Yayın Danışmanları
Avni Celal KESEK
Muharrem ÖZMEN
Nadi ÖZDAMAR
Muzaffer TUNA
Gökhan BULUŞ
Ahmet ŞENOL

Editör
Begüm Özge DOĞAN

Sponsor
Hüseyin ÇELİK

Yazışma Adresi
G. M. K. Bulvarı No:55/1
Maltepe-ANKARA 06570

Tel-Faks: **(03 12) 231 79 91**

E-Posta: **nigdevakfi51@gmail.com**

Web: **www.nigdevakfi.com**

Yayın Türü: **Yerel Süreli Yayın**

Tasarım & Baskı
ALP OFSET MATBAACILIK LTD. ŞTİ.
Ali Suavi Sokak No: 60 Maltepe - ANKARA
Tel: 03 12 230 0997 • www.alpofset.com.tr
alpofset@alpofset.com.tr

Bu dergi Basın Ahlak İlkelerine uyar. Dergimize gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlansın iade edilmez. Yazılardan yazarları sorumludur. Dergimize gönderilen yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayımlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 28 Temmuz 1996 gün ve 8412 sayılı yazılar' ile ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri için tavsiyesi uygun bulunmaktadır.

Niğde Vakfı Banka Hesap Numaraları

Halk Bankası Maltepe Şubesi Ankara (*)
Hesap No: 160 000 20 (0407)
IBAN: TR51 0001 2009 4070 0016 0000 20

T. C. Ziraat Bankası Tandoğan Şubesi Ankara
Hesap Numarası: 34537777-5005 (1282)
IBAN: TR02 0001 0012 8234 5377 7750 05

POSTA ÇEKİ HESAP NO: 108 000

(*) Vakfımıza yakınlığı ve tüm talimatlı ödemelerimizin buradan yapılması nedeniyle, Halkbank hesabımızın kullanılmasını tercihimizdir.

SUNUŞ

KIYMETLİ NİĞDELİ HEMŞERİLERİMİZ

Başkent-Niğde Vakfımızın 20.02.2020 tarihinde Vakfımız merkezinde yapılan Olağan Genel Kurulunda, Kurucular Kurulu ve Mütevelliler Kurulu üyelerince 2020-2022 yılları arasında vakfımızı yönetmek için yönetim kurulumuz yetkili kılınmıştır. Yönetim kurulumuzun kendi arasında yapmış olduğu iş bölümü ile şahsıma da başkanlık görevi verilmiştir. 1992 yılında kurulan vakfımızın bugünlere kadar gelmesinde daha önce başarılı hizmetleri ve katkıları olan tüm vakıf başkanlarımıza ve yönetim kurullarına, tüm bağışçı hayırsever hemşerilerimize, üyelerimize ve katkısı olan herkese teşekkür ederim. Yönetim Kurulu olarak iş bölümü yaptıktan birkaç hafta sonra Coronavirüs salgınının ülkemizde de görülmesi sebebiyle yapmayı düşündüğümüz toplantı, ziyaretler ve faaliyetlerimizi gerçekleştiremedik. Ama sorunun bitmesi ile birlikte başta, Niğde'mizi tanıtıcı faaliyetler ve etkinlikler olmak üzere; Niğde'miz sorunlarına yönelik çalışmalar yapmak amacımız olacaktır. Bu kapsamda herkesin ve her kesimin fikir, öneri ve görüşlerinden yararlanılarak başarılı işler yapmanın, çok sayıda hemşerimize ulaşarak yeni üyeler kazanmanın ve üyelerimiz arasında güçlü bir dayanışma sağlamanın çabası içerisinde olacağız. Vakfımız bünyesinde sosyal kültürel faaliyetler yanında eğitim faaliyetlerine de önem verilecek ve bu kapsamda konusunda uzman konuşmacılar tarafından temalı sunumlar yapılacaktır. Vakıf yayın organı NİĞDEmiz dergisi memleketimizin sorunlarına değinen yazılarla ve daha çok hemşerimize ulaşmak amacıyla yayımlanmaya devam edecektir. **İyi şeyler inandığında, daha iyi şeyler sabrettiğinde ve en iyi şeyler vazgeçmediğinde gelir.** Birbirimize inanalım ve güvenelim, katkılarınız ve desteğinizle yanımızda olun. Birlikte başarılı ve güzel işler yapmanın heyecanı içerisinde, tüm hemşerilerimize teşekkürlerimi sunarım.

Saygılarımla.

Gökhan BULUŞ
Başkent- Niğde Vakfı Başkanı

YÜZÜNCÜ YILINDA 23 NİSAN 1920

Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR
Başkent- Niğde Vakfı Eski Başkanı

Ben herkesin birbirini tanıdığı küçük bir şehir olan Niğde'de ilkokula gittim. Şehrimizde Sakarya, İnönü, 23 Nisan ve Dumlupınar olmak üzere 4 ilkokul, bir ortaokul-lise, bir öğretmen okulu, bir sanat enstitüsü ve sonradan açılan ticaret lisesi ve İmam Hatip Okulu vardı.

19 Mayıs Bayramında stadyumda, diğer Milli Bayramlarda Hükümet Meydanı'nda toplanırdık. Benim ilkokulum Sakarya İlkokulu'ydu. İnönü İlkokulu ile aynı binayı, sabahçı-öğlenci diye dönüşümlü paylaşırdık. İlkokul öğretmenim Orhan AKIN'dı. Sakarya İlkokulu'nun başöğretmeni babam Süleyman ÖZDAMAR'dı. İlkokulumuz Sanat Mektebi'nin ve Şerif Ali Türbesi'nin yanında ve Hükümet Meydanı'na da çok yakındı. Milli bayramlar da okulda toplanır, oradan meydana giderdik. Tören alanına giderken en önde bayrak, onun hemen arkasında Atatürk resmi ve sonra ilkokulun başöğretmeni yürürdü. Yine sırası ile okulun flaması, trampet ve boru takımı, izciler ve tüm okul öğretmenlerimiz eşliğinde bando takımının ritmine uya uya, rap-rap marşlar söyleyerek meydana giderdik. Niğdeliler, geçişimizi yol kenarlarına dizilerek izler, sıklıkla bravo deyip alkış tutarlardı. Alkışlar ve bravolar arttıkça marşların ve trampetlerin sesleri gürleşirdi. En çokta "Dağ Başını Duman Almış" marşı söylenirdi. Herkes kortejde kendi çocuklarını görmeye çalışır, bazen gözyaşları ile "Bak bu benim yavrum" diye birbirlerine gösterirlerdi. Meydana yürürken yakınlarımızın bizi izlediklerini, hakkımızda konuştuklarını görüp, fark etmemiş gibi "İleri bakarak" sert adımlarla yürürdük. Meydana geldiğimizde ise bizden önce gelmiş olan ağabeyler ve ablalar bizleri coşku ile alkışlardı. Şimdi düşünüyorum da okuldan meydana uygun adım ile marş söyleyerek yürümek ne kadar onur vericiydi. Hükümet Meydanı'na geldikten bir süre sonra, meydana üstü açık arabada Vali, Belediye Başkanı ve Garnizon Komutanı gelir herke-

sin bayramını kutlardı. Daha sonraları konuşmalar yapılır, şiirler okunur, halk oyunları gösterileri yapılır, şarkıları ve marşları hep birlikte söyledik. Bütün gün kurucu önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK'ü yâd eder bayramın tadını çıkartırdık. Öğleden sonra da fotoğrafçıya gider fotoğraf çektirirdik. Bir hafta on gün sonra çıkacak fotoğraflarımızı heyecan ile bekler, vaktinden önce gidip fotoğrafçıları rahatsız ederdik. Ya şimdi... Günümüzde okullar bayramları kendi bahçelerinde, salonlarında zorlayarak kutluyorlar. Çocukların yaptığı gösterileri, dansları yöneticiler eziyet gibi göstermeye çabalyorlar. Hiç unutmuyorum, 2004 yılında Milli Eğitim Bakanı (Hüseyin ÇELİK); "Çocuklar asker gibi yürütülüyor, bu tür uygulama 3.Dünya Ülkelerinde bile yok" diyerek Milli Bayram kutlamalarına son verdi. Ne yazık ki o adamın bu sözlerine destek geldi, zira "Askeri Vesayet'in sona ermesi için topyekûn bir mücadelenin verildiği" söylenmeye başladı. O törenleri özleyen, anan benim gibi Atatürk sevdalılarının başına gelmedik kalmadı ve hatta linç edildiler. Bedeli ülke için çok ağır oldu ama neyse ki Cumhuriyet'in erdemleri ile Atatürk başta olmak üzere, kurucu önderlerimizin kıymetini şimdi çok daha iyi anlamaya başladık. Şimdi uzakta kalan Niğde'de, çok uzun yıllar önce çocuk yüreklerimizi ısıtan o Cumhuriyet ve Atatürk ruhu ile büyüyünce öğrendiğimiz demokrasi ve adalet arzusu, bugün bütün olumsuzluklara rağmen halen ayakta duruyor. Umudumuz bugünün gençlerindedir.

HACI ALİ ULVİ ARIKAN

Ali KURTARAN
Başkent- Niğde Vakfı Eski Başkanı

Vakfımızın en büyük bağışçılarından Kurucu üyemiz Ali Ulvi ARKAN Niğde Merkezde bağlı Sazlıca Köyünde dünyaya gelmiştir. Saygıdeğer büyüğümüz Kurucu üyelerimizden Meral Gülen ARIKAN ile Özden ARIKAN'ın babalarıdır.

Askeri okulu bitirir ve subay olur. Emekli olduktan sonra Demokrat Parti'den Milletvekili seçilir. Vekillik görevi bittiğinde de, Niğde'ye hizmet vermeye devam eder. Hollanda'dan zirai aletler, pülverizatör, radyo ve ilaç vb. aletlerin Türkiye distribütörlüğünü alır. Satışlara başlar. Ancak, bu makine ve ilaçlar Türkiye tarımında kullanılmaya başlayınca Türk tarımında gözle görülür şekilde bir ilerleme görülür. Niğde ve Türkiye tanıtımına çok büyük katkıları olmuştur. Sayın ARIKAN 2007 yılında Hakkın rahmetine kavuşmuştur. Zeki ve çalışkan bir insandı. Ayrıca hayırseverliği ile hep önde olurdu. Bildiklerim

arasında köyünün camisini ve minaresini yaptırdığını, Niğde Merkezde bir okul yaptırdığını ve Başkent - Niğde Vakfı'na Ankara Emek'te bugün itibariyle aylık kirası yaklaşık 1.500 TL olan bir daire bağışladığını sayabilirim. Hacı Ulvi ARIKAN ağabeyimiz hayır işlerinde biraz ketumdu. Eminim çok daha fazla iyilikleri olmuştur. Ailesinin de, Özden ARIKAN, Meral ARIKAN GÜLEN Hanımefendilerin de bu konuların konuşulmasından hoşlanmadıklarını bildiğim için hayırlarını daha fazla yazamıyorum. Ancak yine de belirtmek isterim ki Özden ARIKAN Vakfımızda devamlı iki öğrenciyi okutmaktadır. Sözlerimi bir atasözü ile bitirmek istiyorum: **"Asil azmaz, bal kokmaz; kokarsa yağ kokar, onun da aslı ayrandır"** derler. Bu atasözü ARIKAN ailesine çok yakışıyor olsa gerek. Ulvi Ağabeyim, Zahide Hocam, mekânınız cennet olsun.

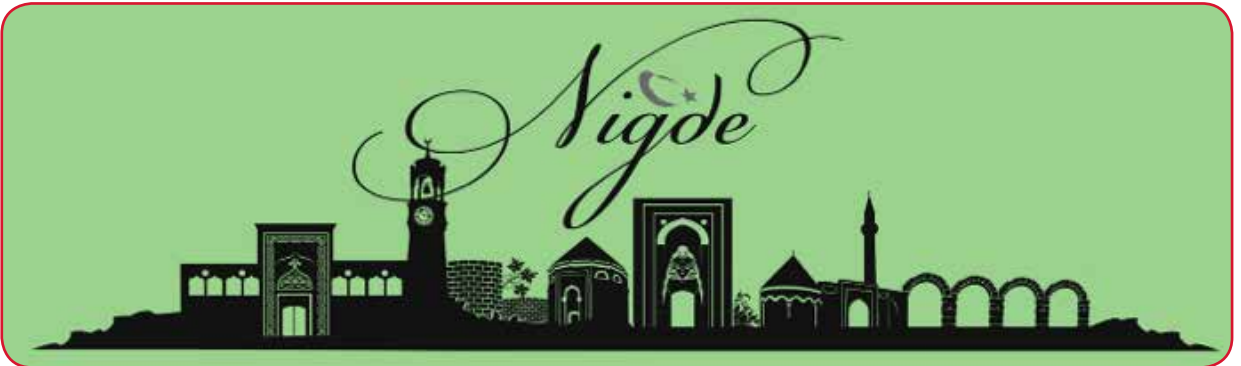

KARAMANLILAR VE NİĞDE

Gökhan BULUŞ
Başkent- Niğde Vakfı Başkanı

Karamanlılar, köken itibarıyla Balkanlardan getirilerek Anadolu'nun değişik yerlerine yerleştirilmiş bulunan Uzlar, Peçenekler, Bulgarlar ve Kumanlar'ın torunları olan, Hristiyan olmaları sebebiyle de Rumlar'la özdeşleştirilmiş bulunan Türk boyudur. Osmanlı Devleti döneminde günlük hayatlarında ve ibadetlerinde dil olarak Türkçeyi konuşmuşlar ve Karamanlı Rum olarak anılmışlardır (Güngör 1998a: 226- 227). Kapadokya'daki Sinasos isimli eserde Kapadokya yöresinde yaşayan Hristiyanların XIX. yüzyıla kadar Türkçe konuştukları, birçok dini kitapların Türkçe basıldığı, bu durumun önlenmesi için Rumcanın öğrenilmesi için yoğun çalışmalar yapıldığı, ancak bu çalışmalarında yeterli sonuca ulaşmadığı vurgulanmaktadır (Baş 2005: 30). Karamanlılar Niğde'de yaşayan kültür mozağının en ilginç örneklerinden birisini oluştururlar. Karamanlı, Osmanlı İmparatorluğunun Karaman Eyaleti sınırları içinde Kapadokya bölgesinde yaşayan, Türkçe 'den başka dil bilmeyen gelenek ve göreneklere de Türklerle benzerlik gösteren Hristiyan Ortodoks topluluğuna verilen isimdir. Karamanlılar, atasözlerimize kadar yerleşmiş, fakat asıl nitelikleri hakkında çoğunlukla pek az şey bilinen bir topluluktur. Türkçe konuşurlar, bu yüzden Türkofon sayılırlar. Dinsel olarak ise Ortodoks Hristiyan Rum olarak toplumsal katmanlar arasında yer tutarlar. Anadolu 'da yüzlerce yıldır var oldukla-

rı bilinmektedir; komşularıyla çoğunlukla barış içinde yaşamışlardır. Tarih kitaplarında ise, özellikle Selçuklu devrinden sonra, Beylikler ve Fetret devrinde kendilerinden bahsedilir. Karamanlıların Türkçe konuşup, eski Yunan harfleriyle Türkçe yazdığı, Niğde Müzesinde bulunan mezar taşı kitabesi, Fertek Hamamı üzerinde bulunan kitabe, Fertek Yeni Camii (Eski Kilise) üzerinde bulunan kitabe, Hamamlı, Kumluca kiliselerinin üzerindeki kitabelerden anlaşılmaktadır. Karamanlılar kendilerine "Anadolu Hristiyanı", konuştukları dile de "Yavan Türkçe", "Sade Türkçe", "Anadolu Lisani" demektedirler. Osmanlı arşiv belgelerinde bunlara "Zimmiyani Karaman" ya da "Karamaniyan" denilmektedir. Karamanlılar, örf, adet ve gerekse dini inancın dışındaki bütün özellikleri ile Rumlardan çok farklı bir görüntü sergilemişlerdir. Türk asıllı olduğunda şüphe bulunmayan bu Hristiyanlar, Anadolu'da yoğun olarak Konya, Beyşehir, Akşehir, Karaman, Niğde, Nevşehir, Uluborlu, Eğirdir, Isparta, Karahisar ve bu bölgelere yakın mıntika-larda yaşamışlardır (Erdoğan 1998: 75). Karamanlı deyimi dar anlamıyla Karaman yöresinde yaşamış olanları kapsar. Bugün Karaman ilinin bulunduğu bölge merkez olmak üzere, Niğde, Konya, Maraş çevresindeki bozkırlara yerleşik oldukları bilinmektedir. Karamanlılar 1924 'te Lozan Antlaşması çerçevesinde gerçekleştirilen mübadele

sonucu Yunanistan'a göç etmişlerdir. Bunlar-dan birisi olan Kiryaki Philippidis'in, Niğde Gölcüklü olduğu, Orta Anadolu şivesiyle Türkçe konuştuğu, ailesinin Yunanistan'a gittikten sonra da ne Anadolu'yu, ne Türkçeyi unuttuklarını Ahmet Arslan "Türkçe konuşan Hristiyanlar" yazısında belirtmektedir. Karamanlılar, aynı dinden oldukları için Rum-Ortodoks patriğine tabidirler. Eremya Çelebi Kömürçüyan'da 17. yüzyılda Karamanlıların Yedikule'de sur içinde oturduklarını belirtir. Bunlar Rum oldukları halde Rumca bilmezler ve Türkçe konuşurlar diye yazar. Süreç içinde Karamanlılar Yedikule'den Fener, Cibali, Tahtakale, Kumkapı semt-lerine ve Rumların yaşadığı diğer mahallelere dağılıp yerleştiler. Karamanlıların büyük çoğunluğu İstanbul'da ticaretle uğraşırlardı. Niğde'nin Kurdono Köyünden gelenler sabun tüccarı, Aravan'dan gelenler kuruyemişiçi, Uluğağaç'tan gelenler kabzımal, Niğde'den gelenler zahireci ve peynirci, Fertek'ten gelenler beratlı şarapçı idiler; Ürgüp'ün Sinasos Köyünden gelenler havyar ve tuzlu balık ticareti, Kayserililer pastırma ve sucuk ticaretiyle uğraşırlardı, dükkanları Eminönü'nde ve Galata'daydı. İstanbul'daki Karamanlılar, Tanzimat'tan sonra kurdukları yardımsever dernekler kanalıyla köy-lerinin kalkınması için kayda değer çabalar harcamışlardır. 30 Ocak 1923 tarihli Lozan Mübadele anlaşması gereği 1924 yılına kadar Anadolu'da yaşayan ve 1000 civarında eser veren Karamanlıların hepsi göç yoluna koyulmuşlar; atlarla, arabalarla ve genellikle yürüyerek Konya-Ereğli'de

toplanmışlardır. Buradan da trenlerle Mersin limanına taşınıp, oradan da Yunanistan'a gitmişlerdir. Gittikleri ülkenin dilini bilmedikleri gibi çoğu denizi de ilk kez görüyorlardı. Yunanistan Hükümeti bu insanların dilini yasakladığı gibi saz çalmalarını, türkü söylemelerini, zeybek oynamalarını da yasaklamıştır. Bütün kaynaklarda Rum diye bahsedilen, fakat Türkçeden başka dil bilmeyen, kilisede Türkçe ibadet eden bu insanların Türklüğü artık tartışma götürmez bir gerçekliğe dönüşmüştür. Karadeniz'in kuzeyinden Balkanlara inen Türk boylarının (Avar, Peçenek, Kuman, Kıpçak, Uz) Hristiyan misyonerler tarafından Hristiyanlaştırıldıkları bilinmektedir. Bizans imparatorluğu, bu Türk boylarını doğudan gelen Türk-İslam akınlarını durdurmak için Anadolu'ya yerleştirmiştir. Anadolu'ya yerleşen bu Türk boyları aynı zamanda Luvice, Palaca, Hattice ve Nesaca gibi farklı dilleri konuşan Anadolu'nun yerli halkları ile etkileşimde bulunmuşlardır. Bu Türk boylarının, Anadolu halklarının özellikleri gibi gelişmeleri de farklı olmuştur. Anadolu'da Helen kültürü yayılırken yerli halkın bir bölümü alfabesini almakla yetinmişlerdir. Bu insanların, çivi yazısı öğrendikleri Asurlarla bir kan bağı olmadığı gibi Yunan alfabesini aldıkları kavimlerle de aralarında bir bağlantı yoktur.

Kaynaklar: ARSLAN Ahmet, Türkçe konuşan Hristiyanlar. BAŞ, Mustafa (2005), Türk Ortodoks Patrikhanesi, Ankara. DİNÇER Fehmi,(Tercüme notları ve internet sitesi). ERDOĞRU Mehmet Akif (1998), Beyşehir Sancağı İcmal Defteri. GÜNGÖR, Harun (1998a). Türk Bodun Bilimi Araştırmaları. ANZERLİOĞLU Yonca, Karamanlı Hristiyan Türkler.

DÜZELTME ve ÖZÜR NIĞDEmiz'in DEĞERLİ OKUYUCULARINA;

Dergimizin 113. Sayısının 35. Sayfasında yayınlanan, " Vakfımızdan Haberler - Niğdeli Öğrencilerimizin 2019-2020 Ders Yılı 1. Dönem Eğitim Yardımları Ödendi" başlıklı haberde, "Vakıf Yönetimlerinde Başkan Yardımcısı, Başkan ve Üye olarak görev aldığım, 2014 yılından bugüne değin, en fazla sayıda öğrencimize yardım yaptığımız Bor ilçemizden, sadece 6 kişiden kayda değer eğitim yardımı desteği alabildik." derken, 7. bir isim sehven tarafımdan unutulmuştur.

Bu nedenle, Vakfımızın Kurucu Üyelerinden, Niğde Eski Milletvekillerinden Merhum **Yılmaz Cemal BOR**'un eşi ve Çankaya Belediye Başkan Yardımcısı Sayın **Gülsün (BOR) GÜNER**'in annesi Sayın **İclal BOR** Hanımefendiye de Vakfımıza olan katkıları nedeniyle şükranlarımızı sunar, sehven ismi zikredilmeyerek yapılan yanlışlık nedeniyle kendisinden ve okurlarımızdan özür dilerim.

Muharrem ÖZMEN

İSVİÇRE, LOZAN VE LOZAN ANTLAŞMASI (3)

Yavuz DEMİRTAŞ
Vakıf Kurucu Başkanı

Yedi Düvele karşı yürütülen İstiklal Savaşı kazanılmış, istilacı Yunan güçleri 9 Eylülde İzmir’de denize dökülmüş, arkasından Fransızların araya girmesiyle 11 Ekim 1922 tarihinde Mudanya Mütarekesi yapılmıştır. Sıra artık 10 yılı aşkın bir süredir devam eden savaşlar silsilesini sona erdirecek Uluslararası bir antlaşma ile yeni Türk Devletinin kuruluşunun tesciline gelmiştir.

Nitekim Mudanya Ateşkes Anlaşmasından hemen sonra, Uluslararası bir Barış Konferansının düzenlenmesi yolunda Türk tarafı kadar İtilaf Devletleri tarafında da çabalar baş göstermiş; bu amaçla yapılan girişimler sonunda Konferansın İsviçre’nin Lozan (Lausanne) kentinde toplanması hususunda taraflar mutabık kalmışlardır.

NİÇİN LOZAN?

İtilaf Devletleri Konferansın önce Londra, Paris, Roma ya da Milano’da toplanmasını isterler ve bunun için ortamı yoklarlar. Türk tarafı ise Konferansın işgalden yeni kurtarılmış İzmir’de toplanmasını istemektedir. Tabii bu da özellikle Yunan tarafınca hiçbir şekilde arzu edilmemektedir.

Uzun yoklamalar ve müzakereler sonunda tarafsız bir ülke olan İsviçre’de, Fransızca konuşma dilinin hakim olduğu ve yine o zamanki en yaygın ulaşım aracı olan Demiryollarının önemli kavşaklarından

olan Lozan (Lausanne) kenti üzerinde taraflar mutabık kalırlar. Lozan daha önce de bu tür önemli toplantılar için ev sahipliği yapmış olup, gerekli konaklama tesislerine sahip bir kenttir.

Lozan, Ouchy ve Lemman gölü

KONFERANS ORTAMI

İsmet Paşa başkanlığındaki Türk Heyetinin kimlerden oluştuğunu ve hangi şartlar altında Lozan’a ulaştığını bir önceki sayıda bildirmiştim. Konferansın organizatörleri İtilaf Devletleri görünmekle birlikte, fiilen İngiltere işleri organize etmekte, Türk tarafı ise tek başına, zamanın her bakımından en gelişmiş ülkelerinin çok profesyonel kadrolarına karşı kısıtlı imkânlarla bu kapsamda bir Uluslararası toplantıya katılmaktadır.

Heyetimizin elinde TBMM tarafından hazırlanmış 14 maddelik bir Talimatlar listesi, bir de İsmet Paşa’nın Ankara ve İstanbul’daki kısa temaslarında derlediği yaklaşık 30 sayfa kadar not vardır. Karşı ta-

raftaki delegasyonların her birinde ise her konu için çok profesyonelce ve detaylı hazırlanmış, sandıklar dolusu doküman ve notlar olup, ayrıca müzakere dili (Fransızca ve İngilizce) avantajları bulunmaktadır.

Konferansta İngilizce ve Fransızca lisanları resmi dil olup, simültane olarak birbirine çevrilmekte, diğer ülkelerin delegasyonları ise bu iki dilden birinde müzakerelere dahil olmaktadır. Türk heyetinde hakim yabancı dil, çok akıcı olmasa bile, Fransızcadır. Ayrıca kadroda tercüman danışmanlar bulunmaktadır. İsmet Paşa yabancı dil handikabı için pratik ve akılcı bir yol bulmuştur; emin olmadığı konuda "BEN BU KONUDAKİ GÖRÜŞÜMÜ DAHA SONRA BİLDİRECEĞİM" taktiğini, ya da iştirme sorununu öne sürüp, danışmanlarıyla istişare kozunu kullanacaktır. Yine İtilaf ülkelerinin delegeleri zamanın daha teknik, daha seri haberleşme imkânlarını kullanırken, Türk Heyeti tek iletişim aracı olarak şifreli telgraf kullanmakta, bu da zaman kaybına sebep olmaktadır. Ayrıca telgraf hatları bir kısmı dost olmayan yabancı ülke topraklarından geçtiğinden aksamalar - kesintiler, hatta mesajların yabancı ülkelere ele geçirilme ve şifrelerin kırılması riskleri bulunmaktadır. (Bu hususta ciddi şüpheler oluşmuştur).

Yardımlaşma bakımından, tecrübeli ve cerbezeli İngiliz Heyet Başkanı Lord Curzon Konferans öncesi Fransız ve İtalyan heyetlerini "Menfaat Birliği" ilişkisiyle birlikte hareket etmeye ikna etmiş olup, Yunan Heyeti zaten tamamen İngilizlere bağımlıdır. Ruslar ise sadece Boğazlar konusunda Konferansa katılacak olup, o konu da geri bırakılan hususlar arasında yer almaktadır. Yani Türk Heyeti Konferansta tam anlamıyla destekten mahrum ve tek başınadır.

Bu nedenle İsmet Paşa hatıralarında "Ben bir savaştan çıkarken, kendimi bambaşka bir savaşın içinde buldum" ifadesini kullanmıştır.

Türk Heyetinin bütün bunlardan başka bir de yetki sorunu vardır. Heyete TBMM tarafından verilen 14 maddelik talimatlar listesinin tamamı gerçekleştirilebilir maddeler içermemektedir. Teorik olarak, sorun çıktığında, Heyet Başbakan Rauf Beyle irtibat kuracak, Rauf Bey de sorunu Meclise taşıyarak konu hakkında yeni bir talimat çıkartacaktır. Tabii

bütün bu prosedür çok zaman kaybı demektir ve Konferansın ilerlemesini zora sokacak bir husustur. İsmet Paşa bu nedenle zaman zaman Atatürk ile doğrudan haberleşmek durumunda kalmış, bu da Başbakan Rauf Bey ile sorunlar yaşamasına sebep olmuştur.

Konferans başlangıcında en önemli hususlardan biri de tarafların pozisyonudur. İtilaf Devletleri Konferansa 1. Dünya Savaşı galibi ve Sevr Antlaşmasının avantajlarıyla katıldıklarını öne çıkarmaya çalışmakta, bunu her fırsatta ifade etmektedirler. Türk tarafı ise Konferansa Kurtuluş Savaşı galibi sıfatıyla katıldığını her fırsatta Kamuoyuna duyurma çabasıdır. Garp Cephesi Komutanı İsmet Paşanın son anda Dış İşleri Bakanlığına getirilip, Heyet Başkanlığına seçilmesi esasen biraz da bu amacı gütmektedir. İsmet Paşanın Atatürk'ün en yakın ve güvenilir adamı olması yanı sıra, çalışkan, bilinçli organizatör, takipçi ve hatta inatçı kişiliği de şüphesiz bu seçimde rol oynamıştır.

İsmet Paşa Konferansa gelişinde

KONFERANS ÖNCESİ BAZI GELİŞMELER

Anadolu'da İngilizlerce desteklenen Yunan güçlerinin arka arkaya uğradığı yenilgiler ve İngiltere'deki diğer siyasi gelişmeler nedeniyle Konferans öncesi istifa etmek zorunda kalan Türk düşmanı Başbakan Lloyd George yerine Bonard Law hükümeti iş başına gelmiş, ancak yine bir Türk düşmanı olan Lord Curzon Dışişleri bakanı kalmıştır. Konferansın başlamasından 20 gün önce İtalya'da faşist diktatör Mussolini işbaşına gelmiş olup, Konferans açılışına bizzat katılacaktır. Yunan Heyet Başkanı ise tecrübeli politikacı Venizelos'tur.

Yine Konferans başlangıcından 20 gün önce, TBMM 1 Kasım 1922 tarihli oturumunda "Osmanlı Devletinin son bulunduğu dair " Karar almış; bu kararla birlikte İtilaf Devletlerinin Türk tarafında ikilik yaratmak amacıyla davet ettiği İstanbul Hükümetinin Konferansa katılma sorunu kati olarak önlenmiştir. Ayrıca, bu Karardan hemen sonra gelişmeleri değerlendiren Vahdettin, Konferans başlangıcına birkaç gün kala, bir İngiliz gemisiyle İstanbul'dan kaçmıştır. Türk Hükümeti yönünden Konferansa katılım öncesi önemli bir engel kalmamıştır.

Dünya Savaşının galip Devletleri kaybedenler ile daha önce Barış antlaşmaları imzalamışlardır: Almanya ile 28 Haziran 1919 tarihinde Versailles, Avusturya ile 10 Eylül 1919 tarihinde Saint Germain, Bulgaristan ile 27 Kasım 1919 tarihinde Neuilly ve Macaristan ile 31 Temmuz 1920 tarihinde Trianon Antlaşmalarını, Osmanlı Devleti ile de 10 Ağustos 1920 tarihinde Sevr Antlaşmasını yapmış ve mağlup Devletlere çok ağır şartlar getirmişlerdir. İtilaf Devletleri Konferansa bu havada katılmaktadır. Türk Heyeti ise Osmanlının bu kötü mirasını silip, Kurtuluş Savaşı galibi yeni bir Devlet olarak müzakerelere katıldığı savını karşı tarafa ve tüm Dünyaya kabul ettirme çabasıdadır. İşte Konferans bu ortamda başlamaktadır.

KONFERANS AÇILIYOR

Konferansın açılışı İsviçre Cumhurbaşkanı Mr. Habbo tarafından, 20 Kasım 1922 günü saat 15,30 da Montbenon Gazinosu salonunda, Fransızca olarak

yaptığı ve Konferansın önemini vurgulayan güzel bir söylevle gerçekleşir. 500 kişilik Salon, çeşitli ülke delegeleri yanı sıra, İsviçre'deki Kordiplomatik, İsviçreli üst düzey memurlar ve değişik ülkelerden gelmiş 250 kadar gazeteci ile hıncahınç doludur.

İsviçre Cumhurbaşkanınının açılış konuşmasından sonra, Konferansın organizatörleri konumundaki İtilaf Devletleri adına İngiliz baş delegesi Lord Curzon söz alıp, barış namına azami çabayı sarf edeceklerini belirten bir teşekkür konuşması yapar. Açılış seremonisi niteliğindeki bu konuşmalardan sonra bu ilk oturumun kapanması beklenirken, İsmet Paşanın yerinden kalkıp kürsüye yürüdüğü görülür. Katılımcıların hayret dolu bakışları arasında cebinden çıkardığı Fransızca notları okumaya başlayan İsmet Paşa, Türk Devletinin de Müttfiklerle eşit şartlarda Konferansa katıldığını gösterir mahiyette kısa ama anlamlı bir konuşma yapar. Türk Ulusunun Savaş boyunca maruz kaldığı sıkıntıları dile getirip, konuşmasını "Efendiler, çok ızdırıp çektik, çok kan akıttık, bütün milletler gibi özgürlük ve bağımsızlık istiyoruz" cümleleriyle devam ettiren İsmet Paşa, İtilaf Devletleri temsilcilerinin memnuniyetsiz tavırlarına rağmen Kamuoyuna gerekli mesajı vermiştir. Özellikle Lord Curzon karşısındakinin kolay lokma olmadığını anlamıştır.

Devam edecek

ANADOLU GERÇEKLERİ ve AHMET HAŞİM'İN MEKTUBUNDA 1917'NİN NİĞDESİ

Araştırma: Avni Celal KESEK
Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

Ahmet Haşim, 1917 senesinde "İaşe-i Umumiye İdaresi Heyet-i Teftişiyesi"ndeki vazifesi gereğince Niğde ve çevresinde bulunmuştur.

1917 senesi için tarih bilgilerine müracaat edildiğinde görülecektir ki her yönü ile zor, sıkıntılı bir dönemdir. 1. Cihan Harbi devam etmektedir. Rusya'da Bolşevik devrimi olmuştur. Osmanlı Devleti bütün cephelerde ağır kayıplar vermiştir. Yoksulluk, çaresizlik alıp yürümüştür. Anadolu halkı ıssızlığın ortasında yaşama mücadelesi vermektedir. Salgın hastalıklar, bitmeyen savaşlar, cepheye gidip de dönmeyen yiğitler ve sönen ocaklar, yetimler... Kaderine terk edilmiş Anadolu'da, hazin haller yaşanmaktadır.

İstanbul'da yaşayan edipler, 20. yüzyılın başlarında, Anadolu'da yaşananları, olup bitenleri eserleri ile kayıt altına almaya başladılar. Anadolu gerçeği edebî eserlere konu oldu. Böylelikle bir muhasebe, sorgulama çabası da gelişti. Nabizade Nazım'ın "Karabibik" romanı(1890) ve Niğdeli meşhur devlet adamı, edip Ebubekir Hazım TEPEYRAN'ın "Küçük Paşa" romanı(1910) bu anlamda nitelikli ilk eserlerdir. Sonraki zamanlarda memleket edebiyatı cereyanı ile Anadolu'ya bir yöneliş başladı. Faruk Nafiz Çamlıbel'in "Han Duvarları" şiiri Anadolu'yu, Anadolu insanını yakından görme, anlatma çabası olarak güzel bir şiirdir. Yakup Kadri Karaosmanoğlu "Yaban" isimli romanında(1932) Anadolu insanı ile İstanbullu Ahmet Celâl'in karşıtlığını dile getirir. Anadolu köylüsüne göre bir "Yaban"dır Ahmet Celâl. Konuşması, değer yargıları ve davranışları ile toplumdan uzağa düşmüş ve dışlanmıştı. Romanın bir yerinde Ahmet Celâl der ki: "Onlar gibi olmak, onlar gibi giyinmek, onlar gibi yiyip içmek, onlar gibi oturup kalkmak, onların diliyle konuşmak... Haydi, bunların hepsini yapayım. Fakat onlar gibi nasıl düşünebilirim? Nasıl onlar gibi hissedebilirim? Odamı dolduran bütün bu kitapları yakmak... Bu resimleri, bu levha-

ları ayaklarımın altına alıp ezmek. Neye yarar? Hepsi benim içime girdiler. Bende, silinmez, kaçınılmaz, yıkanıp temizlenmez izlerini bıraktılar. Benim iç duvarlarım, bütün bu yabancı nakışlar, çizgiler, işaretler, renkler ve hiyerogliflerle doludur. Dış cephem değişmiş neye yarar? Ben, asıl ben, bu toprağın malı olmayan ve hepsi dışarıdan gelen maddeler ve unsurlarla yoğrula yoğrula adeta sınaî, adeta kimyevî bir şey halini almışım."

Memleket gerçeğini anlama, anlatma çabası yeni eserler ile devam etti. Ahmet Haşim, bir teftiş vazifesi ile bulunduğu Niğde'den, arkadaşı Şevket İnce'ye yazdığı mektubunda gördüklerini, yaşadıklarını, intibalarını, tespitlerini dile getirmiş. O dönemin acı gerçeklerini anlatırken yer yer sert ifadelerin de yer aldığı bu mektubu, devrin tarihî-sosyolojik şartları içinde değerlendirmek gerekir. Zira o yıllar evvelce de belirttiğimiz gibi ülkemizin en zor yıllarıdır. Bir çöküş dönemi yaşanmaktadır. Yokluklara ve yenilgilere rağmen ayakta durma mücadelesi verilmektedir. Anadolu insanının o dönem içindeki çaresizliği, hayat şartları, yoksulluğu bir mektup ile adeta resmedilmektedir.

Şair Ahmet Haşim'in şiirlerinde içe dönük olan mizacı, nesirlerinde hayata ve insana yönelir. Dikkatli, keskin bir gözlem gücü ve etkili cümleler ile düzyazının güzel örneklerini verir.

Ahmet Haşim'in bu mektubunu okuyunca düşündüm ki İstanbul'da hayatlarını sürdüren, taşraya uzaktan bakan aydınlar zaman içinde adeta Anadolu insanına karşı yabancılaşıyorlar. Sanki başka bir iklimden kopup gelmişler gibi. Oysa yüzyıllardır cephelerde savaşan ve ülkeyi koruyan, doyuran Anadolu değil mi? İnsanımıza uzak düşünelere, onun yaşantısını beğenmeyenlere sorulacak bir soru var: "Ne ektiniz ki ne biçeceksiniz?"

Türk Dil Kurumunun 1997 senesinde yayımladığı "Güzel Yazılar-Mektuplar" isimli kitapta yer alan (s.67-72) Ahmet Haşim'in, Sözcü Yazarı Emin Çölaşan'ın dedesi Refik Şevket İnce'ye yazdığı mektubu:

Sevgili Refik,

İhtimal sana fazla yazıyorum. Fakat ben bundan memnunum. Bulduğum noktalardan sana doğru uçtuğum bu mektuplarla pervaz-ı evraktan hasıl olmuş ve bütün mesafeler boyunca mümted, maddi ve manevi bir bağ ile kendimi sana bağlı tutmak istiyorum. Muhaberatımızın bu tevâlisi seni iz'ac ediyor mu?

Geçen mektubumu Niğde'den yazmış ve o mektubu gönderdikten sonra livanın bütün kazalarını teftişe çıkmıştım. Yirmi gün süren ve nice bağ ve bahçe safalarına rağmen ruhumda hiçbir hakikî lezzetin hatırasını bırakmayan bu devrenin hitamında bu ikinci mektubu gene Niğde'den yazıyorum.

Gördüğüm Anadolu hakkında bilmem sana ne yazayım? Evvelâ bu kıta-ı arazide kimler yaşıyor? Görülen harabelerin banisi hangi cins mahlûkattır? Bunu, köy ve kasaba diye gördüğümüz renksiz haraba yığınlarına bakıp anlamak asla mümkün olmamıştır. Anadolu köylüsünü tasnif-i mahlûkatta karıncalar nevine ithal etmeli fikrindeyim. Gündüz ağaçsızlıktan dolayı müthiş bir güneş altında yanan ve gece en güzel yıldızlar altında bütün böceklerinin namütenahi sesleriyle uzanıp giden bu araziden herhangi saat geçilmiş olsa yalnız yiyeceğini tedarikle meşgul, "gıda" fikri sabitiyle sersemleşmiş, neşesiz ve yorgun bir insaniyetin mesai-i müşkülesine tesadüf olunur. Sanki cehennemî bir fırın karşısından yeni ayrılmış gibi yüzleri kıpkırmızı, dudakları çatlak, elleri kuruyup siyahlaşan bütün bu insanlar ya madde-i gıdayı biçmekle, ya onu taşımakla, ya onu savurmakla veyahut onu metharlarına doğru çekip götürmekle meşgul görünür. Tıpkı karıncalar gibi, tıpkı karıncalar gibi...

Fakat boğazlarının kârına olarak aklın bütün melekâtını ret ve iptal eden bu adamların boğazı da memnun etmekten pek uzak bu-

lundukları, en zenginlerinin evinde geçirilen bir gecenin sabahında, nefis bir yemek diye sofraya getirilen suyla pişmiş menhus bir fasulyanın barsaklarda tevlid ettiği gazat ve ıstırahat ile uyanılıp da anlaşıldığı zaman, bu akılsız kardeşlerin maksatsız hayatına, boşa giden gulâne mesaisine karşı derin bir elem duymamak kabil değildir. Refik; Ankara'da, Almanya imparatorunun Anadolu hastalıklarını tetkik etmek üzere gönderdiği bir heyet-i tıbbiyenin bazı büyük rütbeli erkânıyla görüştüm. Bunlar, bir seneden beri her gelen hastayı ücretsiz muayene etmek ve mümkün olduğu kadar tetkikatlarını sıhhatli eşhas üzerinde(mektep talebesi gibi) yapmak suretiyle şunu anlamışlardır ki, Anadolu Türklerinin karınları kurtlarla mahmul ve kanları bu kurtların ifraz ettiği tufeyliyat ile meşbû bulunuyor. Cinsi, yakın bir inkıraz ile tehdit eden bu hâlin sebebi neymiş bilir misin? Noksan tagaddi.

Her ne kadar garip görünse de Anadolu Türkleri henüz ekme imalinden bile bîhaberdirlere. Yedikleri mayasız bir yufkadır ki, ne olduğunu yiyeceklerin midesine bir sormalı.

Bilâ-istisna vasıta-ı cerleri kağnidir. Ellerde esir olan öküzler ve bu neviden hayvanat için en zalim bir muhayyilenin bile icâdından aciz kalabileceği -bununla beraber batî, dar ve maksada gayr-ı salih bu âlet- hiç şüphe yok ki, devr- i hacrî keşfiyat ve âlâtındandır. Kağni bir araba değil, fakat, hayvana yapışıp onun anâsır-ı hafiyeye-i hayatına hortumunu sokan ve bu suretle kanını ve canını çeken bir canavardır. Uzaktan görüldüğü zaman heyet-i umumiyesiyle bir arabadan ziyade azîm ve hevlengiz bir karafatma hissini veren tarihe âşina bir göz için üzerindeki uzun değneği ve ayakta duran arabacısıyla Dara ve Keyhüsrev devirlerine ait taşlar üstünde menkûş iptidâî arabaları hatırlatan bu kağnıların boyunduruğu altında masum hayvanatın çektiği azabı gördükçe, onu sevkeden âsûde köylünün insanlar gibi bir ruhu olup olmadığından şüphe ettim.

Anadoluluların becerikliliği ancak öküz tezeğini istimalde ve onu kabil-i istifade bir hâle

sokmak için buldukları çarelerin tenevvüünde görülür. Tezeğin bu adamlar nezdindeki kıymeti şâyân-ı hayrettir. Sürüler meraya çıkar-ken veyahut akşam şehre girerken kadın ve çocuk, gözleri bir nokta-i ziyaya cezp edilmiş gibi, öküz kıçlarından bir saniye dikkatlerini ayırmayarak ve yüzlerce rakipten geri kalmak korkusuyla seri adamlarla koşarak, öküz g... tünden düşen en ufak b...k parçasını toplamak üzere dirseklerine kadar bulaşık elleri ve hırstan hadekaları fırlamış gözleriyle yere kapanırlar. Bu b...lar toplanır, sepetlere doldurulur, evlere cem ettirilir ve nihayet bir altın hamîresi yoğurur gibi, altın gerdanlıklı genç kadınlar beyaz kollarıyla onu yoğururlar ve muntazam yuvarlaklar hâline koyup kurumak üzere duvara yapıştırırlar. Anadolu'nun duvarları bu öküz muzahrefatıyla sıvalıdır. Bütün havalarında o rayiha teneffüs olunur. Yemekleri, sütleri, ekmekleri hep tezek dumanının kokusuyla ele alınmaz bir hâldedir. Eski Mısırlılardan ziyade Anadolu'lar Apis öküzüne hürmet etmeliydi. Öküz, burada hayat-ı umumiyenin zembereğidir.

Evlerine gelince, onlar da öyle: Duvarlar yontulmamış alelâde taşların, çalı çırpının, leylek yuvasında olduğu gibi, gelişigüzel dizilmesinden hasıl olmuştur. Baca nedir, bilir misin? Dibi kırık bir testi. Kızılırmak havalisinde, büsbütün hane inşasından da feragat ederek, toprağın mahiyet-i hususiyetinden bilistifade dağları oymakla vücuda getirdikleri mağaralar içinde kuşlar gibi imrar-ı hayat ederler. Nevşehir'den yarım saat beride Güvercinlik namında kovuklardan müteşekkil bir köy vardır ki, hakikaten ancak bir güvercinlik olmaya şâyân bir köydür.

Anadolu, külliye temizlikten mahrumdur. Sakallı Celâl'in dediği gibi en nefis bir icatları olan yoğurt bile pislik mahsulünden başka bir şey değildir. Kaynamış süte kirli bir demir parçası yahut eski bir gümüş para atılsa sütün derhal yoğurda inkılâp edeceğini sen de bilirsin.

Anadolu, hemen serapa firengilidir. Anadolu'nun güzelliği de bozulmuştur. Bir köy, bir

kasaba veya bir şehrin kalabalığına bakılsa, heyet-i umumiyete o kadar topal, topalların o kadar envai, o kadar cüce, kambur, kör ve çolak görülür ki, insan şekli-i eşyayı bozan muhaddep bir camla etrafa bakıyorum zanneder. Mamafiğ güzel oldukları zaman da güzelliklerinin emsalsiz olduğunu itiraf etmeli. Siyah, derin ve titretici gözlerle insana bakan şalvarlı, mevzun Anadolu kadınları; sizleri nasıl unutacağım? Gençleri, insanın bazen en mükemmel bir numunesini temsil ederler. Fakat bunlar, nadirattandır, Refik. Anadolu'lar hakkında sana daha çok yazacak şeyler varsa da mektuba gülünç bir makale süsü vermemek için bu bahsi burada kesiyorum. Anadolu seyahati artık benim için nihayet buluyor demektir. Bundan da mahzun değilim.

Îşe-i umumiye'de ahiren hâsıl olan tebeddül-ki şüphesiz bundan haberdarsınız- üzerine bizim vazifemizin yeni teşkilât dairesinde devam edeceği bildirilmiş ise de yakında tekeremizin elimize verileceğini ve her birimize gene kıt'alarımızın yolu irade edileceğini muhakkak zannediyorum. Bugün İstanbul'dan, arkadaşlarımdan birinden aldığım bir mektupta bu tahavvülün vukuu üzerine hemen Levazım'ın nüfuzlu erkânından birine müracaatla benim için teşebbüs ettiği ve neticenin yakında bildirileceği yazılıyorsa da hiçbir teklifi kabule kendimde arzu bulmuyorum. Harbin nihayetine kadar bizim koca kumandanın kanadının altından daha emin bir yer yokmuş. Bunu, evvelce anlayamadığıma teessüf ediyorum. Ve bırakılan yere avdetle insanı utanıran bir hâl hissetmeseydim hemen çantamı toplayıp Aydın'a gelmekte bir dakika tereddüt etmezdim.

Niğde teftişi hitam bulmuştur. İşe Heyet-i Teftişiyesine girdiğim günden beri kazandırmış olduğum meblağ iki bin liraya baliğdir. Benim ziyanim ise pek çoktur. Evvelâ sıhhatim bozuldu. Hayli keçi eti yedim. Birçok da beyhude masraflar ettim. Ve rahatımdan da birçok şey kaybettikten sonra yerimden de oldum. Yakında, belki, üç gün sonra İstanbul'a gidiyorum.

MEDENİYET BEŞERİYETİN DÜŞMANIDIR.

Fahrettin ÖZALP
Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

Bu söze aynen katılıyorum. Sadece ben katılmıyorum; dünyada aklı başında herkes katılıyor. Çünkü medeniyet seviyesi arttıkça ve önlem alınmadığı takdirde, dünyayı çok büyük felaketlerin beklediği Aşikâr olmaya başladı bile. Hepimizin gözü önünde olagelen şu değişikliklere bir bakın! Mevsimler değişti artık, doğru dürüst kar bile yağmıyor. Küçük dereler kuruyor, nehirlerin suyu azalıyor, göller ve sulak alanlar birer birer yok oluyor. Yeraltı suları çekiliyor, açılan kuyuların çoğu boş çıkıyor. Kısacası tatlı su kaynakları azalıyor. Solunabilir hava gittikçe kirleniyor ve bu nedenle insanların ve diğer canlıların sağlığı tehdit altına giriyor. Hatta bazı canlı türleri tek tek yok oluyor. Daha önce pek görülmeyen anormal hava olayları artmaya başladı. Hortumlar, fırtınalar, depremler ve sel gibi tabii afetler kitlesel ölümlere sebep olacak derecede etkili oluyor. Artan insan nüfusuna karşı ekilebilir dünya tarım arazilerinin, daha şimdiden % 33'ü orta ve üst düzey toprak bozulmasına uğramış durumda, yani toprak giderek çölleşiyor! Bunların yanında, kutuplardaki buzullar eriyor. Bunun sonucu deniz seviyesi yükseliyor ve deniz seviyesine yakın olan yerleşim yerlerini tehdit ediyor. Ayrıca, ısınan deniz suyu iklim değişikliklerini tetikliyor. Okyanusların yüzey sularının asitliği halen % 30 oranında artmış durumdadır. Gördüğümüz gibi tablo oldukça karamsar. Acilen önlem alınmayıp böyle devam ederse, insanoğlu geri dönüşü mümkün olmayan bir yıkımla karşı karşıya kalacak ve insanlığın şimdikiye kadar yüzleştiği en zorlu sürece girecektir. Daha da kötüsü; dünyayı ödünç aldığımız çocuklarımıza yaşanabilir bir dünya kalmayacaktır! Peki, binlerce yıl yukarıdaki problemleri yaşamamış olan dünya neden sadece 150 yılda bu hale gelmiştir? Bunun sebebi ve müsebbibi kimdir? Kim olacak, tabii ki insanoğlunun bizzat kendisidir! Tüm problemler onun yarattığı sanayi devrimi ve açgözlülüğü yüzünden olmuştur. Örneğin, atmosferin kirlenmesine ve

mevsim değişikliklerine sebep olan en büyük bela küresel ısınmaya bakalım: 19. yüzyıla kadar tertemiz olan atmosfer, 19. yüzyılda yapılan sanayi devrimi ile süratle kirlenmeye başlamış ve bu yüzden bu güne kadar 1 derece ısınmıştır.

Atmosferin kirlenmesine ve ısınmasına sebep olan tabii ki atmosfere çok miktarda salınan, başta karbondioksit ve metan olmak üzere sera gazlarıdır. Değerli okuyucular, solunabilir, daha doğrusu yaşanabilir atmosferin kalınlığı sadece 5 kilometre kadardır. Dünyanın çapını dikkate aldığınızda bu kalınlık çok incedir. Örnek olarak ben sizler için bir simülasyon yaptım: Dünyanın çapını 3 metre farz ederek bu küreyi saran atmosferin kalınlığını hesapladım. Ne çıktı biliyor musunuz? Sadece 1,2 milimetre! Yani bir zar! Ve bu zar her gün, salınan binlerce ton sera gazı nedeniyle, geri dönüşü olmayan bir şekilde kirleniyor. Düşünün: Dünyadaki milyarlarca konut ve fabrika bacalarından durmaksızın binlerce ton zararlı gazlar fışkırıyor. Yine milyarlarca petrol türevi kullanan araba ve araçlardan anormal miktarda egzoz gazı sürekli havaya karışıyor. Diğer hava kirlenici faaliyetleri saymıyorum. Bu günkü teknoloji ile temizlenmesi de mümkün olmayan bu incecik atmosfer buna ne kadar dayanabilir ki! Bir fikir olsun diye, diğer hava kirlenicilere örnek olarak insanları ele alalım: Yine sizler için bir hesap yaptım. Biliyorsunuz bir insan normal şartlarda dakikada 7 litre, günde 11.000 litre (11 metreküp) hava solur. Rakamlarla kafanızı karıştırmamak adına sadece sonuçları söylüyorum: Bir insan günde 550 litre oksijen tüketir. Dünyada bu gün yaşayan insan sayısı olan 8 milyar ile bu rakamı çarparsanız; insanların günde 4,4 milyar metreküp oksijeni tükettiğini ve yerine karbondioksit vererek havayı nasıl kirlettiğini net olarak görebilirsiniz. İnsan faktörü deyince üzerinde biraz daha duralım: Bir insan ortalama günde 2 litre su içer. Belediyeler

tarafından yapılan hesaplama göre insan başına günlük tatlı su sarfiyatı 217 litredir. Bunun % 26'sı tuvaletler, % 22'si çamaşır, % 17'si banyo ve geri kalanı da yemek yapmak için, boru sızıntıları, kaçaklar gibi harcamalara gider. Bu demektir ki 8 milyar insanın sadece evlerde kullandığı günlük tatlı su sarfiyatı 1,736 milyar metreküptür. Bu rakam günlük dünya tatlı su sarfiyatının % 11'ine denk gelir. Geri kalan %89, yani 14 milyar metreküp tatlı su ise yine insanlar için tarım ve sanayide harcanmaktadır. İnsanların atmosferin ısınmasına sebep olan diğer bir katkısı da vücut ısılarıdır. Biliyorsunuz insanların vücut ısıları 36,5 derecedir. Düşünebiliyor musunuz 36,5 dereceye ayarlı 8 milyar radyatör sürekli olarak havayı ısıtmaktadır! Bir de bu insanların ısınmak için veya başka amaçlarla yaktığı ateşlerin atmosferi ne kadar ısıttığını hesap ederseniz rakamların korkunç bir hal alacağı yadsınamaz. Görüldüğü gibi, yukarıda saydığım olumsuzlukların baş sorumlusu insanlardır yani beşeriyettir. Sanayi devrimini yapan, teknoloji ve tıpta gerçekleştirdiği inanılmaz gelişmelerle medeniyeti tırmandıran bu beşeriyetin kendisi değil midir? Dünyanın dengelerini değiştiren dramatik değişimler bu yüzden olmuyor mu? Hal böyleyken sürekli insan nüfusunu artırmanın mantıklı bir yanı var mı? Dünya binlerce yıldır besleyebileceği bir nüfusu sabit tutmuştur. Tabiat nüfus artışını gerek verem, veba veya kolera gibi salgınlarla, gerekse sel, deprem gibi tabii afetlerle veya savaşlarla dengelemiştir. Sanayi devrimine kadar dünya nüfusu 1 milyar civarında idi. Ama bu devrimden sonra hızla artmaya başladı. Daha 1940 yılında 2 milyar olan dünya nüfusu bu gün 8 milyara dayanmış durumdadır. Yani 80 yılda 4 misli artmış! Bu kadar kısa zamanda bu artış çok korkunç! Nitekim bilim insanları bu tehlikeli artışı görmüşler ve dünyanın sonunu bu artışın getireceğini söylemeye başlamışlardır. Kitaplarını gerçeklere ve bilimsel verilere dayandıran ünlü yazar Dan Brown, yazdığı "Cehennem" isimli kitabında bu konuyu işlemiştir. Kitapta, dünya nüfusunun üstel olarak büyümesini insanlığın sonu olarak gören Bertrand Zobrist isimli bir genetik mühendisinin, insan nüfusunu azaltmak için bir virüs geliştirdiği ve bunu insanlara bulaştırmak istediği anlatılmaktadır. Bu durum son günlerde Çin'in Hubei Eyaleti Wuhan Şehrinde ortaya çıkan ve dünyayı kasıp kavuran "Corono virüsü" ile ilgili kompo

teorilerinin gerçek olabileceğini akla getirmiyor mu? Dünyada akli başında insanlar nüfus artışını tehlikeli bulurken bizde insanlara önce 3 çocuk yapın furyası başladı. Değerli okuyucular, şaka bir yana, durum ciddidir. Dünyanın olanakları ve nimetleri sonsuz değildir. Bu kadar nüfusu besleyemez ve bu kirlenmeyi kaldıramaz. Çünkü dünya ışığı milyarlarca yıldır daha dünyaya ulaşamayan milyarlarca galaksinin bulunduğu evrende nokta kadar bile değildir.

Bu küçük gezegende milyarlarca insan çekirge sürüsü gibi dünya nimetlerini talan ederse, küçük bir odada fosur fosur sigara içen 50 insanın bu odayı nefes alamaz duruma getirdiği gibi sera gazları salarak atmosferi kirlertirse bakın ne olur: Bu hızla giderse dünya 20 - 30 sene içinde 3 derece daha ısınır ve yaşanmaz hale gelir. Aç ve susuz kalan insanlar su ve yiyecek savaşları yaparak birbirlerini öldürmek zorunda kalırlar! Soğuk suya bırakılan kurbağa hikâyesini bilirsiniz. Kurbağayı sıcak suya atarsanız zıplayıp kaçar. Ama soğuk suya bırakıp suyu ısıtmaya başlarsanız kurbağa bunun farkına varmaz. Yavaş yavaş ısınan su kaynamaya başlayınca da kurbağa haşlanıp ölür. İşte bu günün insanları da tıpkı o kurbağa gibi suyun değilse de atmosferin ısındığının farkında henüz değiller. Nasıl olsa bir şey olmaz diye düşünmektedirler. Ama atmosfer iyice ısınıp yaşanmaz hale gelince, hikâyede ki kurbağa gibi haşlanmaya başladıklarında (tabii ki durum böyle giderse) artık geç kaldıklarının farkına varacaklardır. Bu işin geriye gidişi yoktur ama durdurulabilir. Nitekim bazı devletler gerekli önlemleri alarak sıcaklık artışını 1,5 ila 2 dereceyle sınırlamak için Paris İklim Anlaşması'nı ve Kyoto Protokolü'nü imzalamışlardır. Ama ne yazık ki bazı devletler de, durumun farkında olmalarına rağmen egoist davranmaya devam etmektedirler. Bunların başında gelen ABD halen bu anlaşma ve protokole imza atmaktan kaçınmaktadır. Değerli okuyucular, yine karamsar bir tablo çizdim, ama tedbir almak için gerçekleri bilmede fayda vardır. Bu kadar devasa bir soruna karşı biz ne yapabiliriz demeyin. Karınca kararınca herkes havayı ve çevreyi kirlenmemeye özen gösterirse, bu küresel baz da önemli bir önlem haline gelir. Unutmayın: Dünya sanıldığı kadar büyük değil, atmosfer de çok ince, başka dünya da yoktur. Bu yüzden dünyamızı koruyalım ve kollayalım! Bunu yaparken çocuklarımızı da gözümüzün önüne getirmeyi unutmayalım!

NİĞDE'DE AKŞAM EZANI

Seyhan ECER
Emekli Hariciyeci

Bodrum'da bazı akşamlar uzaklardan bir ezan sesi duyulur. Terasta olurum o saatlerde; okumakta olduğum günlük gazeteleri bırakır sonuna kadar dinlerim, hemen yanıımızdaki köyün küçücük camisinin acemi genç imamının okuduğu akşam ezanını.

Hiç bağdaştıramam içinde bulunduğum ortamla "akşam ezanını": birbirleriyle sohbet ederek denizden dönen gençler, bütün gün sıcaktan ortaya çıkamayan yaşlılar, akşam için yaptıkları paketleri telaşla evlerine taşıyan anne babalar, dışarıda yemeğe giden-parfümleri sokakları dolduran şık giyimli gruplar, sahildeki restorana komşuları taşıyan golf arabaları terasın önünden ana yola akıp gider. Yüksek sesle konuşmalar, kahkahalar... Sitenin en canlı saatleri. Yarın bana plajda, "Dün akşam selam verdik, görmedin, pek dalgındın" diyecekler. Doğrudur, dün akşam ben orada değildim ki. Ben, dün akşam, Tepeyran'da ya da diğer adıyla Çepiç Deresi'nde idim. Güneş daha kayaların üzerinde; mahallemiz akşama hazırlanıyor: Çift kanatlı tahta kapılar gıcırtyla açılıyor-otlaktan dönecek inekler için, avlular sulanıp süpürülüyor, gün boyu hazırlanan yemekler ocakların, tandırların üzerine yerleştiriliyor, son ana bırakılan hazırlıklar (cacık için tahta havanda sarımsak eziliyor ve sesi bitişik komşulardan duyuluyor, elbet kokusu da, ya da piyaz için maydanoz topluyor; yeterince yoksa, başka bir yemek için toplanmış olabilir sabahtan, komşuya geçiverip oradan topluyor, izin bile almaksızın, düşünülemez çünkü maydanozsuz piyaz), tamamlanıyor, kuyuya sarkıtılan karpuz çıkartılıp kesiliyor, ha-

fif ateşte ısıtılan yemeklerin kokusu tüm mahalleye yayılıyor; doğal olarak, daha sipariş edilirken başlıyor malzemeler için gösterilen özen çünkü: " yerli çıktıysa al Osman bey (yaz sebzeleri için) Adana olmasın". Bu arada yufka ekmek de sulandı toplandı, sabahtan gelen ekmek özenle saklanıp dilimlendi, komşudan gelen halka ekmek de unutulmadı, komşu o gün halka çekirmiş de, olur mu bitişige göndermemek. Artık akşam ezanını beklemenin zamanı, sessizce, saygıyla. Tüm aile, tüm mahalle tüm Niğde. Gerçi durgun yaz akşamları kalenin saati de duyulur ama kimsenin ilgisi yoktur onunla ileri mi, geri mi? İsteddiği zaman istediği kadar çalar. Radyoyla, ajansla da ilgisi yok kimsenin. Aslında kolayı var; büyük baba yeğenin cebinden çıkardığı cep saatine bakıverip zamanı anlayabilir ama olmaz, sanki acele ediyormuş gibi. Saygı, sabır, geçmiş, göçüp gidenlerin anıları. Neler neler var akşam ezanının beklendiği bu birkaç dakikanın içine sığdırılan. Mevsim yazsa ve çayırdaki yeniyorsa yemek, küçük bahçe masasının etrafında toplanır ailenin büyükleri. Çocuklara çayırdaki yer sofrası hazırlanır, büyükanneler de burada daha rahat ettiği için halı minderler çıkar, iki kişinin zor taşıdığı kocaman bakır sini kürsünün üstüne yerleştirilir. Günün tatsız olayları bir yana bırakılır yemeklerden söz edilir sadece. Babalar, dayılar, eniştelere hanımlara teşekkür ederken eleştiriler büyükbabadan gelir, güvecin etine, salatanın domatesinin doğranış şekline dikkat edilmesini ister. Yemeğini bitirip kalkarken, ilk kalkan o olur sofradan birazdan yatsıyı kılıp yatacağı, talimat verir, "karpuz tatlıymış, çekirdekleri kurutun da tarlaya ekelim bir dahaki seneye." Yemeğin bitmesiyle önce çayıra kordonlarla uzatılan ampuller toplanır. Hanımlar mutfağa, çocuklar yatağa giderken küçük bahçe masasının başında sadece dayılar eniştelere kalır. Ateş böcekleri gibi görünür sigaraları, belki bardaklarında birkaç yudum bir şeyler, uzar da uzar sohbet. Geceyi büyük dayının çok sevdiği şarkı bitirir; Gezdiğim di-

kenli aşk yollarında Elimden bir kırık saz geldi geçti. Daldığım hayallerden sahildeki otellerin birbirine karışan gürültülü müziğiyle uyanırım. Geçmiş ve kaybettiklerimizi düşünmek acı verir bunları hep anımsamak ve zaman zaman kâğıda dökmenin yeterli olmadığını düşünür suçluluk duyarım. Ancak; bunları yaşatmak toplumun, hatta devletin görevi olduğu da bir gerçek. Küçük bir örnek vereceğim Fransa'dan: Pazar günleri evler, sokaklar, restoranlar her yer kızarmış tavuk kokar. Her düzeyden Fransız tavuk yer öğle yemeğinde. Bu vazgeçilmez alışkanlığın beş yüz yıldır sürdüğünü bilir her Fransız; bense bir rastlantıyla

öğrendim: 1500'lerin sonu ile 1600'lerin başlarında yaşayan bir kral-Dördüncü Henri-bir ferman çıkarak her vatandaşının tenceresinde Pazar günleri tavuk kaynatmasını emrediyor.

Ne despot krallar var değil mi? (!) Asıl amaç vatandaşın ekonomik düzeyinin yükseltilmesi elbette. Bu fermanın bir başka özelliği de dilinin neredeyse bu günkü Fransızcayla aynı olması. Bu yüzden Fransızca dilbilgisi kitaplarına da girmiştir. Her ne kadar günümüzün söz sahibi kişilerinin düşüncelerine uymuyorsa da eskiyi-geçmiş korumanın (muasır medeniyete) ulaşmaya engel olmadığını görüyoruz.

NIĞDE'DE İSMİ DEĞİŞEN YERLEŞİM YERLERİ

Derleyen
Başkent-Niğde Vakfı
Yayın Kurulu

1: Ovacık: Semendire	23: Çınarlı: Cınara	45: Dikilitaş: Enehil
2: Havuzlu: Baravun	24: Asmasız: Asmış	46: Divarlı: Divara
3: Elmalı: Şıhlar	25: Kırkpınar: Naynas	47: Hançerli: Dermason
4: İçmeli: Ferhenk	26: Himmetli: Lavsan	48: Yeni yıldız: Burna
5: Çayırılı: Aytamas	27: Pınarcık: Germegen	49: Orhaniye: Çerkezköyü
6: Çavdarlı: Zamzama	28: Ulukışla: Şücaeddin-Hamidiye	50: Çömlekçi: Hophisar
7: Konaklı: Misli	29: Hamamlı: Kurdunus	51: Akçaören: Akçavıran
8: Yeniköy: Üskül	30: Kumluca: Aravan	52: Uluören: Uluviran
9: Aktaş: Andaval	31: Bozköy: Gelemiş	53: Yeşilyurt: Asmaz
10: Aktaş (Çamardı) Eynelliözü	32: Taşlıca: Sazalca	54: Kılan: Aktoprak-Eskiköy
11: Demirkazık: Karamık	33: Kitreli: Lemye-İlemi	55: Yıldıztepe: Divrin
12: Kemerhisar: Kilisehisar-Tyana	34: Karanlıkdere: Asbuzu	56: Köşkünü: Tabaklı
13: Bahçeli: Dragon	35: Tepeköy: Kılmanas	57: Fertek: Aydınıyurt
14: Yaylayolu: Valisa	36: Darboğaz-Tarpaz	58: Değirmenli: Bastana
15: Murtaza: Murtandı	37: Sazlıca-Sazala	59: Bademdere: Bayamderesi
16: Ovalıbağ: Karamaz	38: Yenigümüş: Merkepli	60: Kavlaktepe: Bulduruç
17: Balcı: Cücü	39: Edikli-Ediği	61: Yeşilova: Kıçağaç
18: Çamardı: Bereketlimaden-Şamardı	40: Keçikalesi-Çukurkent	62: Karaağaç: Yeşilova
19: Altunhisar: Ortaköy-Anduğu	41: Koyunlu: Adırmusun	63: Küllüce: Rabat
20: Seslikaya: Nagrazan	42: Azatlı: Azdala	64: Yakacık: Akmanlar
21: Postallı: Barastal	43: Çiftlik: Melendiz	65: Değirmenli - Bastana
22: Sultanpınar: Finas	44: Küçükköy: İlusun	

DEVLET ESKİ BAKANİ SAYIN AKIN GÖNEN'İN KOBİLER KONUSUNDA SAYIN CEVAHİR UZKURT'A YAZDIĞI MEKTUBA VERİLEN CEVAP

Kıymetli Hemşerilerim;

Geçtiğimiz günlerde sizlere ve KOSGEB Başkanı hemşerimiz Sayın Cevahir UZKURT'a, ilimizin tarım ürünlerinin sanayi ürünü haline dönüştürülmesi ve sanayimizin gelişmesi için yazdığım mektuba verdikleri çok olumlu cevabı sizlerle paylaşmaktan mutluyum. İlimiz tüm ilgili kesimlerinin elbirliği ile hızla sanayileşeceğini umduğum mutlu Niğde geleceğini kutlamayı dilerim. Başarı dilekleriyle.

Sayın Akın GÖNEN
Devlet E. Bakanı

Niğde 17. Ve 20. Dönem Milletvekili

Öncelikle Türkiye'mizin güzide illerinden biri olan Niğde'ye vermiş olduğunuz katkı ve desteklerden ötürü bir Niğdeli (bürokrat) olarak şükranlarımı sunar, şahsıma ve Kurumuma göstermiş olduğunuz teveccühe çok teşekkür ederim. Bilmenizi isterim ki göreve geldiğim ilk günden bu yana, bürokratik engellerle yolu tıkayan değil her zaman ön açan, engelleri kaldıran, teşvik eden olmaya çalıştım. Bu şiar ve düstur ile yaptığım çalışmalarla ülkemizin kalkınmasına faydalı olacak KOBİ ve girişimcilere ön ayak olmaya, onların gelişimlerini artırmaya ehemmiyet gösterdim. Sadece Niğde ilimizde yer alan KOBİ ve Girişimcilere değil Türkiye sınırları içerisinde faaliyet gösteren tüm KOBİ ve girişimcimimize başarılı birer işletme olabilmeleri için illerde bulunan Müdürlüklerimiz aracılığıyla çeşitli Destek ve Hizmetlerde bulunuyoruz, bulunmaya da devam edeceğiz. Ekonomimiz ile birlikte toplumumuzun da temel dinamikleri olarak kabul ettiğimiz KOBİ'lerimizin başarılı bir kimliğe sahip olabilmeleri adına var gücümüzle çalışmayı sürdürüyoruz. KOBİ'lerin faaliyet gösterdikleri bölgelerde, istihdam ve gelir artışı ile birlikte istikrara katkı sağlamları için KOSGEB olarak el birliği, güç birliği içinde hizmetlerimizi yürütüyor, Güçlü Türkiye, Güçlü KOSGEB, Güçlü KOBİ vizyonumuzla her geçen gün daha da etkin ve kalıcı çözümlerle KOBİ'lerimizin ihtiyaçlarını karşılamaya çalışıyoruz. Verdiğimiz her bir desteğin, katma değeri yüksek yatırımlara dönüşmesi bizim için çok kıymetli. Bu kapsamda Niğde ilimizde bulunan KOBİ ve Girişimcimimize yönelik çok

çeşitli desteklerimiz oluyor. Son beş yılda sadece Niğde ilimizde 3.916 işletmeye 27.869.206 TL destek sağladık. KOSGEB olarak ülkemizin yüksek teknoloji alanlardaki payını artırmak için imalat sanayiinde teknoloji düzeyi yüksek sektörlerde faaliyet gösteren KOBİ ve Girişimcilerimizin her zaman yanında olduk. KOBİ'lerimizin kendi aralarında veya büyük işletmelerle ortak çalışma kültürünün geliştirilmesine, karşılıklı fayda ve rekabet avantajı sağlayıcı nitelikteki iş birliklerini artırmaları amacıyla İş Birliği Destek Programını yürürlüğe koyduk. Bu program ile KOBİ'lerin ortak imalat, ortak tasarım, ortak pazarlama ve ortak laboratuvar gibi alanlarda bir araya gelmeleri durumunda personel giderleri, makine, teçhizat, hammadde, malzeme giderleri, yazılım giderleri, hizmet alımı giderleri olmak üzere geri ödemeli ve geri ödemesiz olarak desteklerde bulunuyoruz. Sizde takdir edersiniz ki KOSGEB olarak yatırımcı değil, yerli ve milli üretim yapan küçük-büyük bütün esnaf ve sanatkarlarımızı, KOBİ'lerimizi, Girişimcilerimizi destekleyici konumdayız. Bu bağlamda KOSGEB Niğde Müdürlüğü vasıtasıyla ve İl de faaliyet gösteren diğer yerel dinamikleri harekete geçirecek söz konusu yatırımları gerçekleştirebilecek girişimcilerin ve KOBİ'lerin ortak hareket edebilmesi ve sunduğumuz destek ve hizmetlerle bölgenin ihtiyaç duyduğu yatırımları gerçekleştirebilmesi noktasında üzerimize düşen vazifeleri yerine getirmeye hazır olduğumuzu belirtmek isterim. Niğde'mizde de bu alanda ülkemizin kalkınmasına fayda sağlayacak gerek kendi başına gerekse birbirleriyle iş birliği yapacak olan KOBİ'lerimizin yanında olmaya, onlara destek ve hizmet vermeye, Devletimizin bizlere ayırdığı kaynağı KOBİ'lerimizin vasıtasıyla katma değere dönüştürmeye devam edeceğiz. Niğde ilimizin kalkınması ve gelişmesi adına göstermiş olduğunuz çabaları büyük bir memnuniyetle takip etmekteyim. Şahsımın da Niğde ilinde yer alan işletmelerin gelişmesini ve büyümesini önemsedğini bilmenizi ister, göreve geldiğim ilk günden bu yana desteklerini bizden esirgemeyen oda ve birlik başkanlarımıza, KOBİ'lerimize, işletmelerimize, tüm paydaşlarımıza şahsınızda şükranlarımı arz eder, sevgi ve muhabbetlerimi sunarım.

Prof. Dr. Cevahir UZKURT
KOSGEB Başkanı

NİĞDE'NİN İLGİNÇ SİMLERİNDEN DEMİRCİ ALİ CAN USTA

İsmail ÖZMEL
Avukat - Yazar

Zamanında onu kelle üten Alican usta diye tanırlardı. Kurban bayramında kemiş örme sepetler içinde kelle ve ayaklar ona gönderilir, o da gerektiği gibi demirci ocağında üter, kıllarını yakarak tüketirdi. Daha çok ütül-müş kellenin ateşte kızarmış kulağından bir parça kesip çocuklara verir, onlar da keyifle yerlerdi. Öyle iş canlısı, insan canlısı bir kişiydi.

Dükkânı Çarşı çeşmesinden Kığılı camisine giden dar so-kağın tam ortasında, sağda idi. Şimdiki Hüseyin ÜLKÜ Sağlık Merkezinin tam arkasına düşen yörede.

Esasında ben onun dış görünüşünü biraz anlatmak isterim. Orta boylu, geniş yapılı, önünde uzun zaman-ların çilesiyle ve ateşiyle epey yıpranmış bir deriden (vakide'den) önlüğü vardı. Kösele gibi biraz kalın deri. Çocukların (gay) kustumuk bezi gibi boynuna dolanan bir ipe bağlı önlüğü, önünde; yanıkla, siyahlaşmış veya açık deri rengiyle bir resim tablosu gibi; adeta asılı dururdu.

Bir güreşçi kolu gibi hacimli ve orta yaşına rağmen, kıllar-la kaplı, kaslı iki güçlü kol. Alnında biriken terleri; zaman zaman kolundaki bu varlığı göz dolduran kol kıllarına silerdi desem pek de abartmış olmam sanırım. Başında ne zaman tarandığı tahmin edilemeyen ve demirci kö-rüğünün üflemeleri ile yukarıya kalkmış seyrek ama gür saçları ve göbeğine kadar uzamış sakalıyla hakikaten sevimli bir mahalle dedesi idi.

Ocağın harlı ateşinin tesiri ile bunaldığı zaman şöyle bir iki adım ocaktan açılır ve işte o zaman ateşin ve sıcaklığın tesirini azaltmaya çalışırdı. Toprak testisinden içtiği bir-kaç yudum su ve koluyla alnını silmesi onun dinlenme zamanının kıymetli bir parçası olurdu. Birkaç defa ütmesi için kelle ve ayaklar götürdüm. Babam da bu sokağın çarşı tarafındaki ikinci dükkânında terzilik yaptığı için, çoğu zaman Alican ustanın dükkânının önünden geçer, Ahipaşa mahallesi Ahi sokaktaki evimize giderdim.

Başka semtlerde başka kelle ütenler de vardı ama biz burayı tercih ederdik. Alican kimseye kızmaz, sert söy-lemmez, gönlünü kırmazdı. Onu dükkânda otururken hiç görmedim desem doğrudur. Hep ayakta, hep çalışır ve özellikle alnındaki terlerin hiç eksik olmadığını da söy-lemeliyim. İyi insandı, yüzündeki tebessüm hiç eksik ol-mazdı.

Bir resme konu yapılırsa oldukça ilginç bir tablonun çıka-cağına eminim. Bir heykeltıraş Ali Can ustayı mermerde yaşatmayı denese ne dersiniz?

Bir sohbet esnasında Emekli imam Hikmet ŞAHİNER hocadan bu dükkânın temel hafriyatından çok miktarda koyun, keçi, inek ve öküz boynuzu çıktığını, reçine sa-nayine satıldığını öğrendim. Demek ki üttüğü kellelerin boynuzlarını bodruma atarmış.

Demirci Ali Can ustayı rahmetle anıyorum.

NİĞDE'NİN SİNEMALARI

Av. İrfan BAHAR

Niğde Türkiye'de sinema ile onlarca yıl öncesinde tanışmış olan ender illerimizden iridir. Niğde'nin ilk sineması tespit edebildiğimiz kadarıyla Melek Sinemasıdır. Melek Sineması Niğde Emniyet Müdürlüğü'nün şimdiki binasının tam karşısında idi. Melek Sineması hem kışlık, hem de yazlık sinema idi. Yaz mevsimi gelince yazlık kısmına gidilirdi. Yabancı filmlerin yanında bilhassa Türk filmlerine rağbet edilirdi. Yeşilçam'da çevrilen o dönemim bütün filmleri en kısa zamanda Niğde'de gösterime girerdi.

Gündüz ve akşam iki seans halinde film seyretme imkânı vardı. O zamanın Türkiye'sinde halkın tek eğlence mekânı bu sinemalardı. İlçelerin çok büyük bir kısmında ise bu imkân da yoktu. O neden ilimiz Niğde çok şanslı idi. Zaman içerisinde Melek Sineması yıkıldı yerine Renkli Sinema yapıldı. Bu sinema o zamanki şartlara göre lüks sayılabilecek kalitede idi. Burada da hem yerli hem de yabancı filmleri seyretmek imkânı vardı. Renkli Sinemadan sonra Bankalar Caddesinde Yeni Sinema açıldı. Niğde'nin en uzun ömürlü sineması burası olmuştur. Nitekim bu sinemanın sahipleri aha sonra Vakıf İşhanı'nda yeniden bir sinema daha açmışlardır. Adı Büyük Sinema idi. O zamanın şartları çerçevesinde özellikle hafta sonları Cumartesi ve Pazar günleri halkın büyük ilgi ve alakası mevcuttu. Özellikle öğrenciler Cumartesi günleri

balkonlarını soldururdu. En büyük zevk buydu. Elbette bu sinemaların hepsi zaman içerisinde fonksiyonlarını yitirdiler ve birer birer kapandılar ve kaybolup gittiler. Şu anda sahiplerinin hiç birisi hayatta değil. Bugünkü tarih itibarı ile Niğde'de Perşembe Pazarındaki soğuk hava deposunun alt katında bir sinema var. Özellikle orta ve yükseköğrenim öğrencilerinin ilgi gösterdiği tek sinema burası. Niğde halkının önemli birer kısmının bilmediği bir yer burası. Hâlbuki onlarca yıl öncesinde Niğde'de birden çok sinema var idi. Onların sahiplerini de bu hizmetlerinden dolayı rahmetle anıyoruz. Çünkü onlar da Niğde'mizin sanat ve kültür hayatına katkılarda bulunmuşlardır. Bunları görmezlikten gelemeyiz.

Niğde Üniversitesi düzeyinde sayıları on binlerle ifade edilen öğrenci kapasitesine sahip olmasına rağmen sanat e kültür hayatımızın çok cılız ve verimsiz olduğu gerçeğini de ifade etmek mecburiyetindeyiz. Bu satırların yazarı bu kabil etkinliklerin içerisinde bulunduğu için bu acı gerçeği haykırmak mecburiyetini hissetmiştir. O nedenle Niğde'nin kültür ve sanat hayatı tez elden zenginleştirilmeli, yaygınlaştırılmalıdır. Buna Niğde'mizin çok ihtiyacı var. Elbette Niğde'yi yönetenler bu gerçeği görüp harekete geçecekler diye iyi niyetle düşünmek istiyoruz.

18 MART ÇANAKKALE ZAFERİ VE ŞEHİTLERİ ANMA GÜNÜ

N. Hüseyin Kabaksız
Vakıf Onur Kurulu Üyesi

Özet bilgi:

**Dergimizin 94. sayısının kapağındaki tablolarda tasvir edilen Çanakkale Savaşları Kasım 1914 ile Ocak 1916 tarihleri arasında Gelibolu yarımadasında olmuştur. Almanya'nın ana gücünü oluşturduğu "İttifak devletleri" (Osmanlı ve Avusturya-Macaristan İmparatorlukları, Bulgaristan) ile (İngiltere, Fransa, İtalya, Rusya, Yunanistan'ın dahil olduğu) "İtilaf devletleri" arasında yapılan deniz ve kara muharebeleridir. Çok kanlı çarpışmalar olmuştur.

**Burada gerçekleşen olaylar mucize gibidir. En şiddetli çarpışmalar Seddülbahir, Arıburnu ve Anafartalar mevkiğinde yaşanmıştır. Fransız, İngiliz ve Anzak (Avustralya ve Yeni Zelanda) birlikleriyle kanlı muharebeler olmuştur. Albay Mustafa Kemal ve emrindeki 57. Alay karada kazanılacak zaferin sembolü olmuşlardır. Buradaki insanüstü çabaları gençlerimizin ziyaret ederek ve okuyup bilgi sahibi olarak hissetmeleri gerekir.

**Çanakkale Zaferi sadece Türk dünyası için önemli bir zafer değildir, yayılmacı/sömürgeci veya ne dersen densen başka milletlerin topraklarını işgal ederek sömürme düzenlerine karşı kazanılmış bir zaferdir. 18 Mart tarihinde zaferin yıldönümünü bu savaşta ve diğer savaşlarda kaybettiğimiz tüm şehitlerimizi anarak kutladık.

**Çanakkale zaferi Türk ulusuna Atatürk gibi bir lideri hediye etmiştir. Anafartalar kahramanı olarak tanınan Mustafa Kemal sayesinde buralarda Kurtuluş Savaşımızın mayası çalınmıştır. Genellikle gençler tarafından kurtuluş savaşımızla karıştırılan bu savaş bir milletin yeniden doğuşundaki büyük sancıdır.

**Tahminler:

İtilaf devletleri Çanakkale'de durdurulmasaydı, Çar-

lık Rusya'sı-yardıma kavuşacağı için yıkılmayacaktı. (Ekim 1917 ihtilali olmayabilecekti) Almanya'nın yenilgisi hızlanıp 1. Dünya Savaşı 1915 de sona erecekti.

**Sonuçlar:

- Üç büyük imparatorluk (Osmanlı, Çarlık ve Avusturya-Macaristan) tarih sahnesinde soluklaştı ve kısa sürede silindiler.
- Osmanlı savaşa girmeseydi de İngiliz-Fransız saldırısına maruz kalacaktı. Rusya da kuzeyden (İstanbul Boğazı) saldıracaktı. Varlığımızın sonu olabilirdi!
- Çarlık Rusya'sı çökünce bu ülke harp dışı kaldı ve Milli Mücadelemiz için büyük destek/yardım olanağı doğdu.
- Birleşik Krallık (İngiltere) -dünya denizlerine hâkim olduğundan- yenilmez sanılıyordu, Türkler tarafından hezimete uğratılınca onların egemenliğindeki Hindistan ve bazı Afrika ülkelerinde milli kurtuluş hareketleri başladı, cesaretlendi.
- Bu savaşın kahramanları başta Mustafa Kemâl olmak üzere Esat paşa, Fevzi, Karabekir, Cavat, Fahrettin, İzzettin, Çolak Kemal paşalar önce Çanakkale'de sonra Milli Mücadele'de canlarını ortaya koymuşlardır.

Tüm şehitlerimizi rahmet, minnet ve saygıyla anıyorum.

Çanakkale Savaşından bir anekdot

ARIBURNU SİPERLERİNDE ATATÜRK ve İSTANBULLU MACİT

Arı burnunda siperleri geziyordu...

Kum çuvallarına çivilerle çakılmış kâğıtlar gördü.

Kuran-ı Kerim, den ayetlerdi, mürekkeple yazılmıştı.

"KİM YAZDI?" diye sordu.

"İstanbullu Macit" dediler.

"ÇAĞIRIN GELSİN" dedi.

Macit koşarak geldi.

Komutan elini omuzuna koydu...

"BUNLAR SANAT ESERİ YAZILAR, MEMLEKET BÖYLE SANATKÂRLARI KOLAY YETİŞTİRİYOR! DERHAL

SİPERDEN ÇIK, İSTANBUL'A DÖN, YAZMAYA DEVAM ET" dedi. Terhis etti.

O Macit, dünyaca ünlü hat sanatçımız. Macit Ayrıl oldu. Yazı sanatında Osmanlı ile Cumhuriyet arasında köprü kurdu. Şişli, Bebek, Davutpaşa gibi İstanbul camilerine, Topkapı sarayına yazılar yazdı...

İşte böyle bir Adamsın Kemalim... Mustafa'm... Atatürk'üm... Savaş zamanında bile bir askerini siperden alıp memleketine faydası dokunacak diye gönderiyorsun.

SEN GERÇEKTEN AKILLARA SİĞMAYACAK ADAMSIN... SEN DEHALARİ AZ YETİŞEN ÜLKEMİN BAŞINA GELMİŞ EN BÜYÜK MUCİZESİN... SENİ SEVMekten GURUR DUYUYORUM SENİN OĞLUN OLMAKTAN ONUR DUYUYORUM...

KARA VEBA ve GÜMÜŞ!

Araştırma: Avni Celal KESEK
Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

14. yüzyıldaki Kara Veba salgını Avrupa'da yaşayanların %25'ini katlederken, salgından tek etkilenmeyenler çingenerlerdi.

Sebebi ise çingenerlerin gümüşü enjekte edilebilir hale dönüştürüp, damar yolu ile vücuda veremeliydi.

Peki, gümüş hangi özelliğinden ötürü insanlar katledilirken, çingenerleri vebadan koruyabildi?

Gümüş iyonlarının en önemli özelliği, anti bakteriyel olmasıdır ve düşük toksin özelliğe sahip olduğundan, üzerinde mikroorganizmaların bağışıklık kazanamadıkları ağır bir metaldir.

Bunun yanında gümüş elementi, antibiyotik özelliği gösterir ve bakteriyel enfeksiyonlarda, yaralarda, kronik ülserde kullanımı oldukça faydalıdır. Gümüş elementi kolay reaksiyona girebilen bir metal olduğundan dolayı, zehri de hemen belli eder.

Doktorlar gümüşün faydalarını biliyorlar ve hastalarına eğer sağlıklı olmak istiyorlarsa gümüş tabaklarda ve gümüş çatal bıçak kaşık kullanarak yemek yemelerini tavsiye ediyorlardı. Zehirlenmek istemeyen devlet adamları da genellikle gümüşten imal edilmiş bardak, tabak, çatal vb. eşyaları kullanmaktaydılar.

“Ağzında gümüş kaşıkla doğmak” deyimini ve bunun varlıklı insanlar için kullanıldığını muhtemelen duymuşsunuzdur.

Bu deyim kökeni, insanların gümüşün iyileştirici etkisini bildiklerinden yeni doğan çocukları koruması için ağızına kaşık koymalarından gelir. Gümüş bunun yanında, 450 tür bakterinin DNA’sını bozarak yok edebilen tek elementtir.

Vücutta bulunan sağlıklı hücrelerin hızlıca bölünerek çoğalmasını sağlayarak, günümüzde de halen görülen pek çok hastalığın yayılmasını engelleyebilen bir elementten bahsediyoruz.

Peki, ne oldu da gümüş hayatımızdan çıkarıldı? Madem bunca faydası var niçin bir şekilde vücudumuzun bu elementi almasını sağlamıyoruz?

Bu olayın çıkış noktası ta İkinci Dünya Savaşı dönemine kadar gider. O dönem hastalıkların ve yaraların tedavisi için keşfedilen penisilin, sentetik olarak üretilmeye başlanır.

Ve böylece tıpta patenti alınmış sentetik ilaçlarla, büyük ilaç firmalarını çok zengin eden yeni bir çağ başlar. Bu şirketler patentini almadıkları hiçbir şeyi satamayacaklardır ve tabiatta bulunan maddeler de doğası gereği patentlenemezler(!).

Ve böylelikle içine doğduğumuz sistemin getirisi olarak gümüş bir şekilde hayatlarımızdan çıkarıldı.

Daha doğrusu tam manasıyla çıkarıldı demek yanlış olur, bir şekilde unutmamız ve onun yerine, firmaların ürettiği sentetik penisilini kullanmamız öğütlendi.

1906 senesinde bütün büyük ilaç şirketlerini satın alan John D. Rockefeller koloidal gümüşün ilaç satışlarının önünde engel oluşturacağını farkındaydı. Bu sebeple Jude Abraham Felxner yardımı ile Amerika’daki tüm tıp fakültelerinde gümüş suyu

konusunun işlenmeyeceği ve bu talimata uymayan tüm profesörlerin lisanslarının elinden alınacağını belirtmişti.

İşin ilginç tarafı Rockefeller, ailesinin hiçbir zaman ilaç kullanmasına izin vermedi. Geçtiğimiz aylarda vefat eden David Rockefeller’in geride bıraktığı mirasa en çok katkı yapan sektörlerden birisi de elbette ilaç sektörü.

Manidar değil mi? Gümüş elementi, tüm bu anlatılanlardan dolayı olacak ki bir şekilde hayatımızdan çıkarıldı.

Pek çok insan şu an için gümüş elementinin sonsuz faydalarından yararlanamıyor, çünkü bunlar bize ne anlatılıyor ne de kullanmamız konusunda teşvik ediliyor.

Aksine sürekli şekilde, sentetik olarak üretilen ve patentlenmiş (!) ilaçlar satılıyor. Bakalım insanoğlu bu ilaçlara (!) daha ne kadar dayanabilecek...

Son olarak, içerisinde gümüş iyonu barındıran tek besin cevizdir.

Bu bilgileri okuyup, içinize sindiyse eğer tüketmeyi asla unutmamız gereken en önemli besin Cevizdir.

KISSADAN HİSSELER

Hüseyin ÇELİK

16. Dönem Niğde Milletvekili
İnşaat Yüksek Mühendisi

NİĞDEmiz Dergisinin bu sayısında, duyduğu-muz-da hepimizin coşkuyla ve gönülden katıldığı İzmir Marşının tam metnini, İman Aşkı ve Para Sevgisi, Gerçek Zenginlik, Gerçek Değeri Keşf-etmek, Hasan Meymendi ve Behlül Dana'dan

Ateş Dünyadan Gidiyor, Behlül Divane, Çarşı Pazar Ağalığı konulu yazıları bulacaksınız.

İZMİR MARŞI

İzmir'in dağlarında çiçekler açar,
Altın güneş orda sırmalar saçar,
Bozulmuş düşmanlar hep yel gibi kaçar,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa yaşa,
Adın yazılacak mücevher taşta,
İzmir'in dağlarında oturdum kaldım,
Şehit olanları deftere yazdım,
Öksüz yavruları bağrıma bastım.
Kader böyle imiş ey garip ana,
Kanım feda olsun güzel vatana.

İMAN AŞKI - PARA SEVGİSİ

İnanç sahibi ve çok ibadet eden biri, haber almış ki yakın bir beldenin halkı bir ağaca tapıyorlar.

Dini duyguları coşarak, bu beyinsizliğe ve akıldışı harekete çok kızmış, baltayı alıp o beldeye doğru yola çıkmış.

Niyeti tapılan o ağacı kökünden kesip atmalı, ağaca tapan zavallıların sapıklıklarına bir sert çekerek önlemektir. Adam nu azim ve kararlılıkla yol alırken karşısına şeytan çıkar ve adama şöyle der "O ağacı

kesmekle umduğunu elde edemezsin; çünkü puta tapmaya alışmış olan o belde halkı kestiğin ağaç yerine başka bir şey bulur ona taparlar. Sen git kendi ibadetinle meşgul ol, elin sapıkların düzeltmek için boşa derde girme. Adam hayır o ağacı mutlaka kesmek lazım". Deyip, şeytanı savuşturup yoluna devam etmek ister. Fakat şeytan önüne dikilerek ona bir türlü yol vermez. Adam yolunu kesen bu melunun üzerine yürüyerek yere derer. Şeytan, adamı sözle kandıramayacağını ve kuvvetle de karşı koyamayacağını anlayıp derki: "Sen bu işten vazgeç kendi ibadetine devam et, bu işle bu kadar alakadar olmana hiçbir sebep yok. Sen geçimini zor temin eden fakir bir kimsesin. Ben her gece senin yastığının altına dinar değerinde altın koyayım da bu işten vazgeç."

Adam şeytanın bu sözlerine kanarak evine döner. İlk ve ikinci gece yastığının altında hakikaten iki dinarlık para buldu. Fakat üçüncü günün sabahında para bulamayınca yine öfke ile ağacı esmek için yola çıkar. Artık hiçbir kuvvet yolundan alıkoymayacak kadar hırsıyla giderken şeytan yine önüne çıkar. Yine önce adamı kandırmak ister, fakat adam yolundan çekilmeyen şeytana öfke ile saldırır. Hayret bu defa yere serilen kendisi olur. Geçen sefer seni yere serdiğim halde, bu defa niye gücüm yetmedi de sana yenildim. Şeytan adama şu ibretli cevabı verir: "Geçen sefer öfke sırf Allah içindi, o hınçla bana saldırdın ve yendin. Fakat bugün yastığının altında iki dinar bulamadığın için kızarak yola çıktın. Allah için değil de mal hırsının körüklediği bir öfke ile bana saldırınca gücün yetmedi işte böyle yenildin."

GERÇEK ZENGİNLİK

Başlangıçta Türkistan tarafında bir bölgenin hükümdarı, yani dünya sultanı iken, vaki olan bazı

ikazlarda hükümdarlığı bırakıp maneviyat sultanı olmaya azmeden, bunu da gerçekten başaran İbrahim Ethem (8. yüzyıl) dünya malına karşı o kadar gözü toktu ki kimseden bir şey istemez ve beklemezdi. Nefsini yokluğa ve mahrumiyete o derece alıştırmıştı ki ayarına gelecek bulunamazdı. Bir gün büyük velilerden çağdaşı ve hemşerisi Şakik Belhi ile karşılaştı ve ona sordu:

- Ey Şakik nasıl geçiniyorsun?
- Bulunca yiyoruz, bulmayınca sabrediyoruz.
- Hocasının köpekleri de aynı şeyi yapıyorlar, bulunca yiyorlar, bulmayınca sabrediyorlar, diye karşılık verdi.
- Peki, siz ne yapıyorsunuz?
- Biz bulunca dağıtıyoruz, bulamayınca sabrediyoruz.

Bizim İbrahim Ethem hakkında söylemek istediğimiz bu değil. O'nun, amaç edindiği ve ulaşmayı başardığı yokluk ve mahrumiyeti o derece aşikâr, o derece göze batıcı idi ki görenlerde kendisine yardım hissi uyandırıyor-yordu.

Varlıklı bir kişi İbrahim Ethem'e yardım etmek istedi. İbrahim Ethem,

- Yardımını gerçekten zenginsen kabul ederim, dedi.

Adam gerçekten zengin olduğunu, bir şeye ihtiyacı bulunmadığını söyledi.

Büyük Veli sordu.

- Ne kadar paran var?
- Üç bin altınım var.
- Dört bin olmasını istemez misin?
- Elbette isterim.
- Beş bin olmasını?
- İsterim.
- On bin altının olsa çok sevinirsin değil mi?
- Şüphesiz çok memnun olurum.
- Zengin olduğunu söylüyorsun ama sen gerçekten züğürdün birisin. Sen on bin değil yüz bin al-

tınım olsa yine kanaat etmez, fazlasını istersin. Kanaati olmayan insan zengin sayılmaz. Gerçekten zengin olsaydın yardımını kabul edecektim.

GERÇEK DEĞERİ KEŞFETME

Genç adam yöresindeki bilge ve yaşlı kişilerle ilgili olumsuz şeyler söylüyordu. Bir gün Dhu Nun ona küçük bir ders vermek istedi. Genç adamı yanına çağırıldı ve parmağındaki yüzüğü eline verdi. "Hemen pazara git ve bu yüzüğü bir altına sat dedi." Genç adam bilgenin verdiği yüzüğü satmak için pazara gitti. Ama hiç kimse yüzüğe on gümüşten fazla vermiyordu. Sonunda Dhu Nun'un yanına döndü ve olanları anlattı.

Yaşlı bilge, genç adamın uzattığı yüzüğü almadı. Ona bu kez yeni bir görev verdi. "Şimdi kuyumcuya git ve bu yüzüğün değerinin ne kadar olduğunu sor." Genç adam bu kez elin-deki yüzükle kuyumcuya gitti.

Kuyumcu genç adamın getirdiği yüzüğü inceledikten sonra "Size bu yüzük için bin altın vere-bilirim" dedi. Genç adam kuyumcunun verdiği rakamı duyunca şaşırıldı. Hemen yaşlı bilgenin yanına giderek ona bu kez kuyumcudaki olanları anlattı.

Dhu Nun genç adamı dinledikten sonra ona hiç unutamayacağı bir yaşam dersi verdi. "Dünyadaki her varlığın gerçek değerini anlamak için çok çalışıp okuman, o işin uzman olman gerekir."

HASAN MEYMENDİ

Gazne'li Mahmud'un üstün ahlaklı, yüce vasıflı Hasan Meymendi adına bir vezir vardı.

Hiçbir zaman herhangi bir şeyi tek başına yemezdi. Bir hurma bile yiyecek olsa yanında-kilerle bölüşürdü. Bir gün dostları ile otururken, bir adam turfanda üç tane salatalık getirdi. Vezir salatalıkları sıra ile soyup tek başına yedi. Mecliste bulunalar onun bu davranışına şaşırdılar. Hasan Meymendi, salatalıkları getiren adama ihsanlarda bulundu. Adam teşekkür ederek gidince, vezir bu davranışını şöyle açıkladı.

- Salatalıkların ilkinin yemeye başladım, baktım son derece acı. Elbette bundan size vermezdim. İkincisi, arkasından üçüncüsü de acı çıktı. O zaman şundan korktum: Herhangi birinize verseydim acı olduğunu söyler, iyi niyetle bunları getiren Müslümanı mahcup ederdiniz. Bu yüzden ister istemez hepsini tek başıma yedim.

BEHLÜL DANA

Ateş Dünyadan Gidiyor

Abbasilerin ünlü halifesi Hatun Reşit zamanında yaşamış olan Behlül-i Dana (8. yüzyıl) dönemin evliyalarından idi. zaman zaman aklından zoru olan kimselere has tavır takınır, herkes de bundan dolayı kendisini deli sanırdı. Ama bunu maksatlı yapardı. Behlül Dana daima Harun Reşidin yakınında bulunur, çeşitli nedenler uydurarak onu uyardı. Bir gün Behlül, üstü başı toz toprak içinde, uzun bir yolculuktan gelmiş olmanın belirtileri ile Harun Reşit'in huzuruna çıktı.

Harun Reşit sordu?

- Bu ne hal Behlül, nerden geliyorsun böyle?
- Cehennemden geliyorum Ey Hükümdar.
- Ne işin vardı cehennemde?
- Ateş lazım oldu da ateş almaya gittim.
- Peki, getirdin mi bari?
- Hayır, efendim getiremedim. Cehennemin bekçileri ile görüştüm, onlar " Sanıldığı gibi burada ateş bulunmaz, ateşi herkes dünyadan kendisi getirir" dediler.

Behlül-i Divane

Bir gün adamın biri Behlül'e akıl danıştı.

- Ey Behlül Dana, ben zengin olmak istiyorum, bana ne tavsiye edersin?

Behlül bir an düşünüp cevap verdi.

- Demir al, demir sat.

Demir ticareti eski çağlardan beri karlı bir iş olarak biliniyordu. Çünkü demir hiç fire vermeyen, daima üstüne koyan bir maddeydi. Adam Behlül'ün tavsi-

yesine uyup demir ticaretine başladı ve gerçekten kısa zamanda dediği gibi zengin biri oldu. Zengin olduktan sonrası Behlül için "Bu ne budala adam, verdiği akılla herkes köşeyi dönüyor, kendisi fakirlikten kırılıyor" diye düşündü. Bir zaman sonra Behlül'ün karşısına yeniden çıktı, yeni bir akıl danıştı.

- Ey Behlül Divane (Dana yerine, enayi yerine koyarak divane diyor) ben demir alıp satmaktan yeterince zengin oldum. Birazda başka bir iş yapayım. Bu sefer ne tavsiye edersin?

Behlül adamın içini dışını bildiğinden onu kötü niyetine kurban edecek bir tavsiyede bulundu.

- Soğan al, soğan sat.

Soğan ticaretinin de riskli işlerden biri olduğu bilinir. Soğan devamlı fire veren bir nesnedir. Adam soğan ticaretine başlayınca kısa zamanda iflas bayrağını çekti ve kötü kalpliliğinin cezasını pahalı bir şekilde ödedi.

Çarşı Pazar Ağalığı

Behlül Dana bir gün Harun Reşit'ten bir vazife istedi. Harun Reşit de ona çarşı pazarın ağalığını (Denetimini) verdi.

Behlül hemen işe koyuldu. İlk iş olarak bir fırına gitti. Birkaç ekmek tarttı hepsi normal gramajından noksan geldi. Dönüp fırıncıya sordu. "Hayatından memnun musun, geçinebiliyor musun, çoluk çocuğunla ağzın tadın var mı?" Adam her soruya olumsuz cevap verdi. Memnun olduğu bir şey yoktu

Behlül bir şey demeden ayrıldı ve başka bir fırına geçti. Orada da birkaç ekmek tarttı ve gördü ki bütün ekmekler gramajında, fazla geliyor, eksik gelmiyor. Aynı soruları bu fırının sahibine de sordu ve her soruya olumlu cevaplar aldı. Buradan sonra başka bir yere uğramadan doğru Harun Reşit'in ve yeni bir vazife istedi. Harun Reşit "Behlül daha demin vazife verdik sana ne çabuk bıktın" dedi. Behlül açıkladı.

- Efendimiz çarşı pazarın ağası varmış. Benden önce ekmekleri tartmış, vicdanları tartmış, buna göre herkese hesabını ödemiş, bana ihtiyaç kalmamış.

NIĞDE'MİZDE SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA

Derleyen Muzaffer TUNA
Makina Yüksek Mühendisi
Başkent- Niğde Vakfı Eski Başkanı

Niğde'nin 2019 yılı nüfusu 364.707 kişidir. Nüfusu 2018 yılına göre azalmıştır. Merkez nüfusu 158.000'dir. 1980 yılından beri 40 yıldır göç veriyor. En fazla göç verdiği il: 1. İstanbul 2. Ankara 3. Çukurova (Adana, Mersin, Osmaniye, Hatay) 4. İzmir'dir.

1. 1980 - 2020 yılları arasında yapılan yanlış uygulamalar:

- Tarım alanları konut inşaatına açılmıştır. Yağdan ve Amas mevkii tarım alanları, Bor - Niğde yolu arası üzüm bahçeleri, Bucak Çayır, Karagöl çevresi, Kirbağları Mevkii, Ahmet pınarı, Fertek yol güzergâhı tarım alanları.
- Üzüm bahçelerinin konut alanına açılmış, bu nedenle kuru üzüm, pekmez, köfter ve reçel üretiminde düşüşe zemin hazırlanmıştır.
- Tarım ürünlerinden soğan, patates, bakliyat ve meyvelerde elma başta olmak üzere; depolama, paketleme tesislerine yeterli yatırım yapılmamıştır.

2019 üretimi Amasya Tipi Elma bahçede dalda 50 kuruşa, dalından toplanmış bahçede 100 kuruşa, Niğde'de markette 400 kuruşa, Ankara'da markette 695 kuruşa, İstanbul'da 900 kuruşa satılmaktadır.

- 1500 kişinin çalıştığı BİRKO Tekstil fabrikasının teknolojik gelişmeleri takip edememesi ve profesyonel yönetim eksikliğinden kapanmış ve satılmıştır.
- İnşaat sektöründe KONUT PAZARI oluşturulmadan yapılan ve satış bekleyen daire sayısı 1500 adetten fazladır.

TURİZM KONUSUNDA: Kapadokya Bölgesinde; yer alan ve Kapadokya'nın giriş kapısı olarak nitelendirilen

ilimiz için tarım işletmelerinden sonra ikinci gelir kaynağı elbette turizm olmalıdır. Ancak ne yazık ki Niğde'miz turizm yatırımlarına ve hizmetlerine tam anlamıyla hazır değildir. Proje ve fikir üretimi konusunda zayıf olup, turizme bakış ve heyecan açısından yetersizdir.

2. Sürdürülebilir Kalkınmanın Sağlanması için Gerekli Çalışmalar:

Tarım alanlarının korunması Devlet arazilerinin tarıma açılması. Corona (Covid-19) virüsü krizinden sonra; Türkiye ve Dünyada Tarım ve Hayvancılık ön plana çıkmıştır.

NIĞDE 'den Ortadoğu ülkelerine karayolu, Avrupa'ya Mersin Limanı'ndan deniz yolu ile ulaşım imkânlarının (kısa ve ucuz olmasından dolayı) Meyve, Bakliyat, Yumurta, Tavuk Eti, Üretim ve İhracatında uygun şartların sağlanmalıdır.

Ceviz ve badem üretiminin artırılması:

Türkiye 2017 yılında ceviz üretiminde 210 bin ton üretimle dünyada 4. sıradadır. Üretim yeterli olmadığından, ülkemiz ceviz ve badem ithalatçısıdır. Altınhisar başta olmak üzere, Bor - Kemerhisar, Gümüşler, Koyunlu, Tepe ve Kayardı bağları ile uygun boş arazilerde ceviz ve badem ağaçları dikilmelidir. Kısacası bahçeciliğin geliştirilmesi gereklidir.

TURİZM için eğitim ve konaklama tesislerinin artırılması, turizm yatırımlarının, konut inşaatı yatırımları ile beraber yürütülmesi. Çukurova ve Ankara'da ikamet eden hemşehrilerimizin toplam sayısı 95.000 kişidir. Yazın konaklanacak tesislerle, Niğde'ye geri dönüş yapacak emekli hemşehrilerimize sosyal tesisleri olan konutların yapılmasıyla 2019 yılında etkisiz hale gelmiş İNŞAAT KONUT sektörü de canlandırılabilir.

Üniversite Tarım ve Sanayi İşbirliğinin artırılması;

Tarımda enerji sorununu çözmek için küçük ölçekli 5 - 500 Kw'lık güneş enerji sistemlerinin kurulması, Tarımda sulama enerjisinin sağlanması. BOR ilçesinde, yapılması ihale aşamasında olan 300 Mw gücündeki güneş enerji santralinin ihalesinin hızlandırılması 250 kişiye iş sahası açılması.

BOR Deri Organize Sanayi İşletmelerinin deri üretim kapasitesini artırıp, artan işlenmiş deri üretimi yanında deri giyim ve ayakkabı sanayinin kurulması.

İhracata yönelik hazır, çelik ve ahşap kapı sanayinin kurulması, başarılı şekilde çalışan cam pencere ihracatının artırılması.

Meyve Suyu, Maden Suyu, Gazlı Meşrubat, Mamba Suyu tesis ve kapasitelerinin artırılması, paralel ihracat imkânlarının artırılması, Ulukışla girişinde bulu-

nan ALÇI madenlerinde ihracata uygun ALÇI fabrikası kurmaya uygundur. Diğer metallerden başta demir cevheri olmak üzere, altın vb. madenlerin işletilmesi için fizibilitelerin yapılması gerekmektedir. Demirkazık konaklama tesisleri başta olmak üzere, Belediyeler olarak mesire yerleri ve piknik alanlarının sayısının artırılması, Kalsit madeninden. Katkı sağladığı inşaat ve oto boya sanayi ve kâğıt sanayi yatırımı fizibilite etütlerinin yapılması.

Üretimleri Niğde ve ülke dışına giden firmalardan DİTAŞ (Hizmete girmesi 1976 yılı) Niğde Gazozu, Bakkalbaşı Süt Ürünleri, Bor Deri Sanayi Arçim Makina, Cam Sanayi kuruluşları, KALSİT İşletmeleri başarılı hizmetler vermişlerdir.

SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMANIN YOLU AR-GE (Araştırma - Geliştirme) PLANLAMA VE PAZARLAMADAN GEÇER.

ÇİFTLİK İLÇEMİZDE TARIM VE HAYVANCILIK

Derleyen: Hikmet TEKİN
Eğitimci

Bu yazımızda: Niğde ili Çiftlik İlçemize ait genel bilgiler bulacaksınız. "İlçemizin Tarımsal ve hayvansal potansiyeli hakkında fikir sahibi olurken aynı zamanda yenilikçi bir bakışla neler yapılabilir?" sorusunun cevabını bulmaya çalışacağız. Mevcut durum, sorunlar ve çözüm yolları hakkında bir beyin jimnastiği yapacağız. İlçemiz Niğde Şehir Merkezine 35 km uzaklıkta olup 1555 rakıma sahiptir. Karasal iklimin hüküm sürdüğü ilçede yazları sıcak ve kurak, kışlar ise sert ve kar yağışlı geçmektedir. Melendiz Ovası olarak bilinen ve alüvyonlu topraktan oluşan ovada 12 adet yerleşim birimi bulunmaktadır. Sulamada ağırlıklı olarak yeraltı suyu kullanılmaktadır. Mevcut Azatlı Gölet'ine ek olarak bir gölet daha yapılmıştır. Murtaza Gölet'i potansiyeli en yüksek göletimizdir. İlçemiz yaylasına yapılan bir göletten sonra bu yılda Asmasız Mahallemize yeni bir gölet yapımına başlanmıştır. Bu göletlere tarım müdürlüğü tarafından balık

yavruları atılmakta olup istenilen başarı sağlanamamıştır. İlçemizde Divarlı, Kitreli ve Küllüce Mevkilerinde bozuk çalı tipi meşe ormanları bulunmaktadır. Bu alanlarda meşe mantarı ve ocak mantarı bulunmaktadır. Geçmişte önemli bir kitre üretim merkezi olan ve adını buradan alan Kitreli Köyünde bugün keven olarak bilinen bitkinin boyları Hasan Dağı'nda yer yer bir metreyi bulurken doğal kitre yapımı bulunmamaktadır. Kitreli Kasabamızda elma ve üzüm başta olmak üzere meyve yetiştiriciliği atadan kalma usullerle yapılmaktadır. Son yıllarda Ankara'da yaşayan ve Kitreli'ye dönen hemşerilerimiz binlerce dönümlük modern elma bahçesi yapmışlardır. Kitreli Kasabasında ve Çiftlik İlçe Merkezimizde aile işletmesi şeklinde gezen tavuk ve yumurta üretimi yapılmaktadır. Yine köylerimizin tamamının nüfusu azalmakta olup sürekli göç vermektedir. Bu durum küçükbaş hayvan üretimini olumsuz etkilemektedir. Gençlerimiz artık

sürü yöneticisi olmak istememektedir. Geçmişte on binlerce küçükbaş hayvanın yetiştirildiği Azatlı, Küllüce ve Çiftlik Yaylarında bugün toplamda binli rakamlar civarında küçükbaş bulunmaktadır. Büyükbaş hayvan yetiştiriciliği kısmen iyi durumdadır. İlçemizde süt üretim dernekleri mevcuttur. İlçemizde süt üretimi yıllık 2,5 milyon litredir. İlçemizde uygun su kaynakları olmasına rağmen alabalık üretim tesisi bulunmamaktadır. Bu alanda yatırım düşünenler için fırsatlar barındırmaktadır. Kaba yem ihtiyacı konusunda ilçemiz kendi kendine yetmemektedir. Saman ve kuru yoncanın bir kısmı ilçe dışından temin edilmektedir. İlçemizde yem fabrikası bulunmamaktadır. Kaymakamlığımız bünyesinde daha önceki yıllarda kültür üretimi ile ilgili girişimlerde bulunulmuş olup kursiyerler yetiştirilmiş fakat büyük çapta bir mantar üretim tesisimiz yoktur.

İlçemiz genelinde ağırlıklı olarak patates ve buğday üretimi yapılmaktadır. Patateste bir taban fiyatın olmaması yüzünden çiftçilerimiz çoğu yıllarda zarar etmektedir. Tarım arazileri parçalanmaktadır. Toplu taşıma ile bunun önüne geçilmezse gelecek 20-30 yıl içinde tarıma elverişli arazi miktarı oldukça azalacaktır. İlçemiz sınırlarında bulunan Hasan Dağından yeterince faydalanılamamaktadır. İlçemiz Kula Köyünde, Divarlı Kasabasında ve Bozköy Kasabasında jeotermal su kaynakları bulunmaktadır. Divarlı Kasabasında özel bir şirket tarafından jeotermal sıcak su elde edilmiş olup elektrik üretimi yapılacaktır. Jeotermal kaynaklar tarımda hemen hemen hiç kullanılmamaktadır. Jeotermal seralar ve mantar üretim tesisleri yapılabilir. Hasan Dağı'nda bulunan yabani hayvanlar için süreklilik sağlanabilir. Bu noktada avcılar federasyonunun yardımına ihtiyaç duyulmaktadır. Kitreli Köyündeki ekim ve dikim alanları zararlı yabani hayvanlar tarafından talan edilmektedir. Yer altı su seviyesi sürekli olarak düşmektedir. Tarımda daha bilinçli sulama tekniği olan damla sulamaya acilen geçilmelidir. Yine havza bazlı destekleme kapsamında desteği bulunan ve daha az su tüketen ürünlerin yetiştirilmesi denenmelidir. Doğal yayılım alanı olan kekik bitkisinin üretimi artırılabilir ve uçucu yağ sayesinde kullanılabilir. Üretim birliklerinin, kooperatiflerin sayısı ve işlevi artırılmalıdır.

Üreticilerinde tarım kredi kooperatifleri yoluyla pazarlama yapabilmemesinin önü açılmalıdır. İlçemiz ge-

nelinde modern patates depolama alanlarına ihtiyaç bulunmaktadır. Modern depolar hem üretilen ürünün çürümesini engelleyecek hem de pazara sürekli ürün akışını sağlayacaktır. Doğal koyun eti ve sütünün üretimi markalaştırılabilir ve pazar payı artırılabilir. Yerli büyükbaş hayvan ırklarımız Murtaza ve Çınarlı Kasabalarımızda yoğun olarak bakılmaktadır. Bu ırklar bugün yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Yerli süt ırklarından elde edilen ve doğal ortamda beslenen hayvanların sütü ve eti ayrı bir kategoride değerlendirilmelidir. Küçükbaş hayvan üretiminde tesisleşmeye geçilmelidir. Dağlarımız karaçamın yetişebilmesi için uygundur. Bozuk ormanlık alanlara bölgenin doğal hâkim türü olan karaçam ekimi yapılabilir. Yine sulak alanlarda kavak ormanları oluşturulup ticareti yapılabilir. İlçemiz Sekkin mevkiinde bulunan Pomza taşı tarımsal alanların ıslahında kullanılabilir. Bozköy Kasabasını yüksek rakımlı tepeleri elma üretimi için oldukça uygundur. Çardak Köyü çıkışına bir sulama göleti yapılabilir potansiyeli oldukça yüksektir. Sultanpınar Köyünde yetiştirilen kirazların ekim alanı geliştirilebilir. Keven balı üretimi artırılabilir. Patates depolama alanı olarak Bozköy Kasabasının kuzey tarafına yeraltı mağaraları oyulabilir. Yine Çiftlik Yaylasının kuzeye bakan kesimleri bu amaçla kullanılabilir. Organik tarım alanları belirlenip susuz ve gübresiz ve ilaçsız patates üretimi yapılabilir. Şahman ırkı yerli buğday ırkımız yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Bu buğday türümüzün üretimi artırılmalıdır. Bulgurluk ve aşlık olarak marka tescili yapılmalıdır. Azatlı ve Sultanpınar'da devam eden ceviz üretimi ceviz bahçeleri şekline dönüştürülebilir. Buğday sonrası ikinci ekim olarak turp, havuç, marul ekimi yapılabilir. Yerli üretimin korona virüsü nedeniyle önem kazandığı şu günlerde atık kaynaklarımızı ekonomiye katmalıyız. Gıda güvenliği konusunda olaya milli güvenlik meselesi şeklinde yaklaşmalıyız. Atalarımız ne güzel demiş **"Elden gelenden öğün olmaz, olsa da vaktinde bulunmaz."**

Tüm hemşerilerime sağlık, huzur ve bereket diliyorum.

**BİR ZAMANLARIN NİĞDE LAKAPLARI
"NEVİ ŞAHSINA MUNHASİR NİĞDELİLER"
NİĞDE MERKEZ İLÇE**

Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR
Başkent- Niğde Vakfı Eski Başkanı

NİĞDEmiz dergisinin 2,3 ve 45. Sayılarında rahmetli Niğde sevdalısı Okyay ERDEM, Üstün ESEN ve Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR'ın katkılarıyla kısmen yayınlatabildiğimiz unutulmakta olan "Niğde Lakapları - Nevi Şahsına Münhasır Niğdelileri genel istek üzerine bu sayıdan başlayarak ilavelerle yeniden yayınlıyoruz

A

Abdiağalar
Abdinin Palisi
Abdiağanın Hacı Hüseyin
Abesin Yunus
Abışlar
Abışın Ali Osman
Abudun Azmi
Ağaoğlanın Talip
Abraş Hilmi
Ağayusuf lar
Ağababanın Ömer
Ahçı Memet
Ahmullanın Kemal
Ahmet Kavasın Rıza
Ahrazın Mustafa
Ahçiamadın Zöre
Ahanın Hacimin
Ahipaşalar
Akbabanın Mevlüt
Akkaşın Hacimin
Akkaşlar Akkuşlar
Akkuşun Bekir
Alıklar
Altıaylığın Yusuf
Altıparmaklar
Alıcanın Nesib
Alevin Rıza
Alıfakının Rasim
Alieminin Veyis

Altıncının Ali
Altıparmaklar
Altıparmağın Hacimin
Alamangavasın Hakkı
Ali Çavuşun Mehmet
Ambar Vehbi
Analığın Mustafa
Apığın Murtaza
Aptaloğlu Üssün
Apdaların Durmuş
Arapoğlu Tahir
Arapcemilin Bekir
Arapoğlu Hasan
Arabisanın Abdullah
Arap Hüseyin
Arının Behçet
Arabacının Sabri
Arapoğlu Taar
Arapcemilin Bekir
Aşşığın Adiva
Ateşlinin Muhittin
Ateşoğlu Mustafa
Avgarlar
Avşarın Ali
Avanın Cemal
Avüccüğün Ahmet
Aygaldıranın Üssün
Avganın Rıza
Aynalı Fakılar
Aynacının İsmail

Aynalıfakının İsmail
Ayvazın Hasan

B

Babanın derviş
Babaoğlanın Talip
Babanın Sadık
Bağlamalı Şevket
Bağrıaçığın Mustafa
Bağrıyanığın Ahmet
Bağırsakçı Hamza
Bakkalbaşının Celal
Bakkal Nail
Bakkal Sabırtaşın Emin
Bakırgözün Muhittin
Bakırcının Yunus
Balabanın Ali
Balabanın Musa
Balağın Mustafa
Baltanın Talip
Balıkçılar
Balıkçının Mustafa
Bastıbaçağın Şaban
Başdurmazın Sadettin
Bayraktarın Hacı Emin
Baytar Nail Efendi
Bedanın Üssün
Behramanın Hayriye
Bektaşlar
Bektaşının Hayret Ağa
Bektaşının Üssün

Belieminin Halit
Bennanın Mehmet (Hamit)
Berberibrahimin Teyfik
Bettiğin Ali Efendi
Beşbeşin Ali
Beşinin Rasim
Beyramağanın Hayriye
Bezatın Ali Efendi
Bıyık Cemal
Bıyıklı Nuri
Bilaloğlu Cevdet
Binbaşı Şakırağanın Burhan
Binicinin Kazım
Birdamlanın Ali
Bodur Alinin Yusuf
Bişekilin Kezban
Bohçacının Duriye
Bohçunun Hacimin
Bokçular
Borazanin Sabri
Borlunun Hamit
Bostancının Hafız
Boşdurmazın Sadettin
Boynueğrinin Hakkı
Bozfacının Mehmet
Budalanın Veli
Buduralinin Yusuf
Burnubükükler
Burunsuz Abdulla
C
Cabbarın Emin Efendi
Caddıranın Üssün
Camcı Kazım
Camızlar
Camızın Hasan
Camızın Zöhre
Canavarcının Mehmet
Cattuğun Mehmet
Cavların Ömer
Celladın Ahmet
Cemal Efendinin Kadir
Cenciğin Recep

Cendermenin Halil
Cerrahın Hazım
Cevceğin Celal
Cevahirin Yunus
Cevcetler
Cıbrın Ali
Cicinin Abdi
Cicibiyiğin İbrahim
Cinciler
Cincilinin Şaban
Cin S...nin Üssün
Cinin Yusuf
Civecinin Dedeaga
Civecinin Hacı Emin
Civcivin İbrahim
Civeleğin Kemal
Contanın Hasan Hüseyin
Cottuğun Memet
Cullazlar
Cullazın Kemal
Ç
Çakmaklar
Çakmağın Halil İbrahim
Çakmağın Yusuf
Çolakmehmedin İsmail
Çalpağın Zeynep
Çanakçı Azmi
Çarli
Çarşafın Kör Ali
Çatalçiçeğin Emine
Çatalkafa Yakup
Çatçatın Hacı
Çatun Osman
Çatlak Osman
Çatkapı Nuriye
Çavdarlar
Çavdarın Recep
Çavuşun Sabri
Çayanlar
Çayanın İzzet
Çekicinin Mustafa
Çenesizin Hacı

Çenesizin İzzet
Çenesizin Sadık
Çengelgözler
Çerkezin Mehmet
Çıldırılar
Çıldırın Hacı
Çilinin Mustafa
Çirişin Ali
Çivinin Hayret Ağa
Çivi Memet
ÇizmeciogluHasan Hüseyin
Çabanın Halil Ağa
Çolağın Ali
Çotlar
Çopurun İzzet
Çöpleğin Veyis
Çöpler
Çöpatmazlar
Çöpatmazın Hüsnü
Çöpün Faik
Çöpün Oğlu
Çürüğün Mustafa
D
Dabağın Ali Efendi
Dağoğlunun Bekir
Dalağın Mustafa
Dambaşın İbrahim
Daşçının Cemal
Daşçı Mustafa
Daşçı Hafızın Naim
Davulcunun Mehmet
Daylağın Adiva Kadın
Debeler
Değirmencioğlunun İzzet
Defçi Kör Ali Osman
Deli Muammer
Deliahmedin İbrahim
Deliahmedin Mustafa
Delibrahimin Rasim
Deligözün İsmail
Demircinin Osman Ağa
Denbaşın Ali

Dertlinin Loğmen (Ahmet)
Derviş Ömerin Muhterem
Derviş Ahmedin Halil
Dibeğin Zöhre
Dibeğin Rasim
Dilberin Zöre
Dilaverin İzzet Çavuş
Dimicin Ahmet
Dingildek Durmuş
Dişçekicinin Kazım
Dişçekçinin Mahmut
Divrinlioğlunun Necdet
Divitdarın Mehmet
Dizdarın Hasan Efendi
Dolaşığın Kazım
Domuzkesenin Mehmet
Dokuzoğlunun Arif
Dokuoğlunun Nuri
Dokuztellinin Mehmet Ağa
Donsuzbeyler
Dozsuzbeyin Fehmi
Doramanın Fadime
Dozdozlar
Döhdüğün Sadettin
Dönmezler
Dönmenin Ahmet
Dudlunun Habibadın
Dülgerin Teyfuk
E
Ebeoğlu Hasan
Eğribeyin Hüseyin
Efrayım Hoca
Ejderin Mehmet
Ekmekçinin Yunus
Ekmekçi Mahmut Ağa
Elektrikçi Hacı Emin
Eli Cebinde Cevdet Bey
Elmacılar
Elmacının Ali Mustafa
Elmacının Mustafa
Emine Annenin Koca Yaşar
Emmi Mehmedin Cemal

Emiroğulları
Emrialinin Hazım
Erenin Recep
Erkızın Şükriye
Eskigümüslü Latif
Eskioğulları
Eşkinin Ömer
Etcığın Osman
Etyemez Hafız
F
Fakılar
Fakının Ömer
Faruğun Ali
Fereklinin Cemal
Fertekli Gırnatacı Osman
Fescidinin Zöreadın
Feslinin Hacı
Fesleğanlının Ali
Fettahın Rifat
Fettahın Kör Hamit
Fıfıslar
Fıfısın Ali
Firakinin Hakkı
Fisülün Hüssün
Fuat Ağanın 55 Kemal
G
Gadaşın Zarif
Gaffarın Arif
Gafletlinin Lütfü
Gaffurbeyin Yusuf
Gamberin Veyis
Gambur Hasan Hüseyin
Gandağın Ali
Garganın Mehmet
Garganın Ali
Gavalak Hoca
Gaveloğlunun Sabri
Gazahmedin Ahmet Efendi
Gazinin Ali
Germiyanoğulları
Germiyanoğlunun Emin
Gediğin Ahmet

Gençoğulları
Gındır Hacı
Gırgalibin Hilmi
Gasgosun Ali
Göde Emin
Göde Kazım
Gölcüklünün Cavit
Göncüler
Göncünün Ali
Göverin Kazım
Göverin Ziya
Gözübüyüğün Ahmet
Güdük Eminin Talip
Güdük Hacı'nın Emin
Gülün Ahmet
Güzen Hasanın İsmail
H
Hacakbabanın Hacı Emin
Hacidedenin Hacı Emin
Hacıarifin Hüseyin
Hacı Emin Sıralı
Hacıfakılar
Hacı Hazımın Kazım
Hacı Herifin Mustafa
Hacı Gülemin Şaban
Hacı Bezatbeyin İbrahim
Hacı Kadirlerin Asım
Hacı Musanın Talip
Hacı Receptağa
Hacı Sofunun Fatma
Hacı Sofunun Muhittin
Haççelioğlu Bahattin
Hafızlar
Hafızların Muhittin
Hamamcılar
Hamamcı Hacı Hüseyin
Hamamcı Rasim
Hamamcının Hüssün
Hambaloğlu Abdullah
Harmandalının Süleyman
Haraslı'nın Derviş
Hasanoğlanın Durmuş

Hasbinin Hocasan
Hassünanın Zeynep Kadın
Hatibin Hasan
Havanın Hüссün
Havanın Hacı Ali
Havayızadenin Şefik
Havuççular
Haznedaroğlu Ahmet
Helvacının Osman
Hencazimin Hakkı
Hevüççünün Mehmet
Hınısın Hüseyin
Hıranın Zarife
Hocanın Hilmi
Hocahasanın Mehmet
Horoz Hüseyin
Haytanın İsmail
Hökkenin Mustafa
Hülüs Dayının Cevdet
İ
İbişler
İbişin Melahat
İbişin Mustafa
İbişin Mehmet
İdrisin Cemal
İğneci Hacımin
İğnecinin Mustafa
İktibabın Mehmet
İmamaliler
İmamın Ali
İmamalının Keşmetin
İmamalının Cemal
İnciksiz Sülman
İncearabın İzzet
İncebeyin Ali Efendi
İpsizler
İspiroğlu Rasih
İtgüdenler
İtgüdenin Hüseyin Efendi
İtgüdenin Ali
K
Kabağın Ali

Kabaksız Osman
Kabaksız Necip Efendi
Kabişın Mehmet
Kadının Hacı Emin
Kadının Sabri
Kadıoğulları
Kakillinin Mevlüt
Kâküllünün Nevriye
Kalburkulak Niyazi
Kalyoncuoğlunun Hilmi
Kamberin Veyis
Kamburun Anşa
Kambur Osman
Kandağın Ali Efendi
Kantarcının Hasan Hüseyin
Kapancıoğlu İzzet
Kapıcılar
Kapıcının Hacımin
Karabacağın Hacı
Karabekirin Hasan Hüseyin
Karahafızın İzzet
Karahaceli Zadelers
Karahacelinin Abdullah
Karahacelialioğulları
Karakaranın Halit
Karamullalar
Karcıoğlunun Ahmet
Karthmedin Recep Ağa
Kasabın Salim
Kasap Kör Halil
Kasnağın Durmuş
Kasımın Hayriye
Kasımın Sabri
Katırcının Murtaza
Kaveloğlu Hasan Hüссünün
Kavalak Hoca
Kavalaktepenin Kemal
Kavuncunun Emin
Kaymağın Enver
Kayışın Sabri
Kaymak tabağın Cahit
Kaytanlar

Kaytazın Celal
Kazancıoğlu Cemal
Keçecinin Hacımin
Kekliğın Emin
Kekliğın Hasan
Kel Alinin Hasan Hüseyin
Kel Alinin Sülman
Kel Şakirin Ali
Kelikçinin Hacımin
Keleşoğlunun Ferit
Kendiriler
Kendirli Ethem
Keşkeğın Ali
Kınacının Bahattin
Kınalı Guzunun Halil
Kınalı Dervişin Ahmet
Kırığın Aşdanın
Kırmızı Mahmut
Kıskacının Kemal
Kibritçiler
Kibritçinin Hacı
Kibritçinin Azmi
Kilitçiler
Kiracının Ahmet
Kirişçinin Ali
Kitapçılar
Kitapçının Tahsin
Kitapçının Ömer
Koca Kazım
Koçlar
Koçağın Anşa
Koçbabanın Mehmet
Koçuüssünün Mahmut
Kolağasının Sabri
Kolağasının Fevzi
Koskosun Ali
Kostağın Durmuş
Köçeğın Hacımin
Köçeğın Murtaza
Köfteliğın Besim
Köpektepeleyenin Hacı İbrahim
Köpüşler

Not: Devam edecek

ŞAİR AHMET ŞENOL'UN "CEHRİ" KİTABINDAKİ ŞİİRLERİ ÜZERİNE BİR KAÇ SÖZ...

Avni Celal KESEK
Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

Ahmet Şenol ismi, halk kültürüyle ilgilenenler için aşına bir isim. Bu alanda yazdıklarının yanında, yaptıkları da kültürümüz adına büyük öneme sahiptir. Cehrî, açık ve aşikâr veya açıkça ve alenen demek. Kendi şiirlerini, "uzun soluklu yürüyüşler yaptığı yitik coğrafyalar" diye tasvir edebiliriz. Hayatını, şimdiye dek yaşadığı bütün dönemlerini kapsıyor bu şiirleri. O yüzden, buna aşına olanlar için daha anlamlı boyutlar taşıyacaktı bu şiirler. İlk anda bu şiirlerinde halk şiirinin izlerini hemencecik bulacağız diye düşünseniz de böyle değildir. Daha ziyade içe dönük, daha çok bireyi anlatan şiirlerdir bunlar. Her yönüyle büyüklüğü ufuklara yelken açılmasını sağlayan "şiiir" sanatında teknesini alabora etmeden, yılların ünlü reisleri arasına girmek pek de kolay değildir. Bu ucu bucağı görünmeyen esrarlı ummanda, hemen herkes ya gençliğinde yaşadığı veya yaşamak arzusuyla dolu bir gönül macerası " ki çoğu zaman felek kötü bir rol oynamıştır" yüzünden, ya da daha sonraki olgunluk yaşlarında, önceden elde ettiği birikimi, deneyimi ve görgü hazinesini değerlendirebilmek amacıyla duygularını "manzume" hâlinde kâğıtlara döker. Bu şiirleri herhangi bir döneme yerleştirme çabası içinde olmamalısınız. Eski şairlerin bütün şiirlerini tek bir divanda toplayışları gibi değerlendiriniz bu kitabı. Hayatı ve insanı sorgulayan, aşkı, hüznü, sevinci, hasreti, yürek burkuluşunu, gönlün gülüşünü, beraberliği ve yalnızlığı yalın ve samimi ifadelerle dile getiren şiirleri, hayatın akışı gibi hep bir arada akıp gidiyor kitabında. Şiir hayret makamıdır. İnsanı şaşkırtır, hayrete düşürür, büyük bir merak uyandırır. Bir sırrın ifşasıdır bu. Her şair bu sırlarla dolu vakitlerde yaşar. Her şiir bu sırrın açığa vurulması, duygu ve düşüncelerin kelimelerle ete ve kemiğe bürünerek onda hayat bulmasıdır. Şiirlerini okurken eşsiz bir musiki ile karşılaşıyorsunuz. Kimi zaman Yahya Kemal'den, kimi zaman Faruk

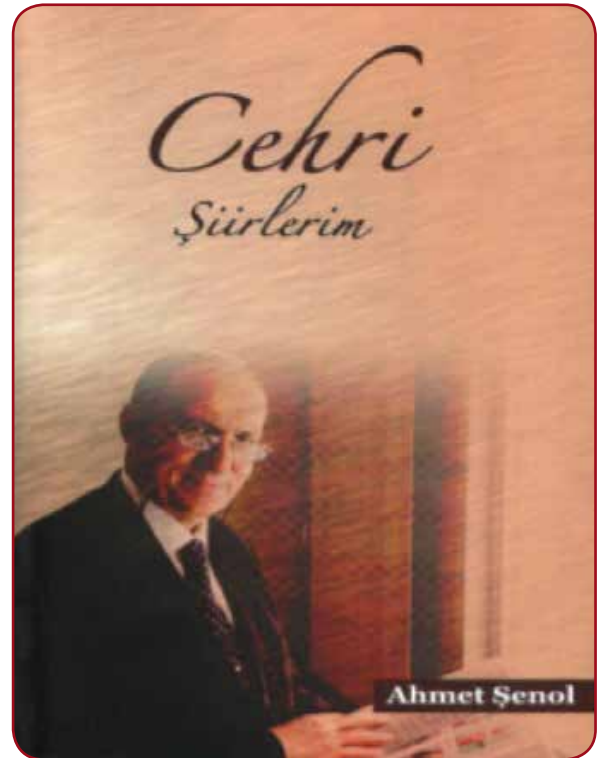
Nafiz'den, Ahmet Hamdi Tanpınar'dan esintilerle mistik bir yolculuğa çıkarır sizi. Şiirlerinde; Hüznü, yalnızlığı, acıyı göğüsler. Kadını, çocuğu ve yitik sevdaları sınımsız sarar. Kimi zaman ıssız gecelere, kimsesiz sokaklara uzanır, sancılı kelimelerle karşılar sabahı. "Bütün hüznüleri seviyorum ben gece çizilmiş tüm karikatürlerde gördüm gözyaşlarını..." (Bu Şehirde Hüznü Benim, S.58) Garip bir duygu ile Hüznün büyüyle geçer tren garlarından. "Bu ıssız trenlerde büyüyor biraz daha garipliğim" (Unutulan, S.45) Yalnızlığı; bazen sabahçı kahvesinde isyana dönüşür, bazen de yoksulluğun, acının sahibi olur. Bunca ayrılığa ve acıya sessiz kalamaz. Gözyaşları şiirlerine tanıklık eder. "Neden ağlamalıyım bunca öfke, bunca çile, evlerde asılmışsa duvarlara..." (Sabahçı kahvesinde bir adam, S.60) Evler ve sokaklar hüznün yumağıdır. Bu hüznü kim kaldırır kim çözer bilinmez. Baştan aşağı ıslanmalısınız. Bu duygularla örer kelimeleri şiirlerinde.

Ahmet Şenol

Biraz imge biraz musiki ayrı bir tat verir mısralarına. Acıyı ve hüznü buruk bir tebessümle sunar okuyucularına. Hayret makamında okuyucuları şaşırtmaya devam eder. Kafdağ'ında değildir. Toplumcu bir bakış açısıyla kaleme alır şiirlerini. "Masum Dirilişler" le dokunur insanın ruhuna. "Yarınsız Şehir" de geleceğe dair kaygılarını dile getirir. "İstasyonlar bitkin insanlarla dolu, Batı güneşi çatılarda sersefil" (S.162) Gün biterken, Hangi sayfayı çevirseniz buruk bir akşam birikir şiirlerinde. Buruk bir yalnızlık, öfkelerden arınmış hüznü bir sabaha davet eder. "Düşlerimde uçsuz maviye bürünmüş kadın gölgeleri" (S.262) ile seslenir çağımıza. Bunu, Kısa seslenişler, kısa şiirlerle yapar. Şiirleri kısa, dokunuşları uzun, sancılı ve derin "Bir şiir gibi akıyorum sokaklara" (S.264) diyor. Bir şiir gibi geçiyor evlerin önünden. Genç kızların, çocukların, annelerin düşlerinden. Her sokağa, her evin kapısına, damlara, şehirlere, limanlara uğrayarak siyah birer gül bırakıyor. "Ne çok acı var" demişti C. Zarifoğlu. Evet, ne çok acı ve ne çok hüznün var sayfalarında. Yazdıkça çoğalan, yazdıkça kanayan. Serbest usulde kaleme aldığı şiirleri, halk şiirimizden etkiler de taşır. O nedenle okunduğunda anlaşılması gayet kolay, düşündürücü bir etki bırakır diye. Anlaşılabilir imgeler kullanır, mısralar arasındaki geçişleri hikâye diliyle kurgulaması şiirinin anlaşılabilir kılması içindir. "Kimse ay ışığını çalanları görmedi..." (Üşüyen duygular, S.152) İçsel, öznel bir bakış açısıyla kaleme almış şiirlerini. Toplum için yazılmış, insandan topluma uzanan kelimelerden bir köprü kurulmuştur. "Yalnızlığımıza ses getirmede sadece bakışların, Bu günlerin bize yetmediği yerde başladı sevgimiz... (S.267) Ömrün zevalini şiirle taçlandıran, kızıl ufuklarda kaybolan güneşe şiirle selama duran, "Cehri Şiirlerim" isimli şiir kitabını edebiyatımıza armağan ediyor. Hepimizin içinde tutsak, zaman zaman dışa vurduğu duygular vardır. Bazen de kendimizden dahi saklamaya çalıştığımız; sırlarımız, heveslerimiz, tek renk dışa vurduğumuz, binbir renk ile içimizde yaşadığımız gerçeklerimiz vardır. Cehri şiirleriyle tülün bir perdenin arkasında, avazı çıktığı kadar haykırıyor tüm insanlığa, "...anı erteleme, yarınlar da pişmanlıkları doldurma koynuna..." diye... Tıpkı aşklarının sağanak şeklinde şehirlere yağdığını haykırma gibi; "Denizyıldızları yüreğimde alev alev, Anılarım titriyor deli rüzgârda." Denizin

derinliklerinde ki yıldızları alıp, yüreğine alev alev sokmak, anılarını kimsenin kontrol edemeyeceği deli rüzgârlara salıvermek, ancak bir şairin işidir. Engin duygu ve düşünceleri kısa özlü kelimelerle anlatabilme becerisine şiir, bunu becerebilme kabiliyetine sahip olana da şair denir kanaatindeyim. "Gece yalnız mı kaldı rüzgârlarıyla, Nazik ve erdemli kar taneleri mi?" Dizeleri gecenin efsunlu güzelliğini rüzgârların koynuna atarken, kar tanelerinin bildik, ama farkındalığını herkesin hissedemediği nazik erdemi de açıklıyor. Böylelikle de sonsuzluk hissini, bir ana sığırdırmanın derin çırpınışlarını hatırlatıyor. "Sevgisizliğe kurban edilen çocuklar gördüm... Bir şehrin çöplerini karıştırmaktalar. Caddelerde geceleri katiller hür ama korkaktı. Suç aradılar, parklarda sabahlayan kimsesizlerde." Bu dizelerinde olduğu gibi, toplumsal gerçekleri ve toplumun içine düştüğü bataklığı, derin çizgilerle altını çizip okuyucularına hatırlatırken, hepinizin ayan beyan görmesini ancak cehrî (açık ve aşikâr veya açıkça ve alenen) bir sunuşla anlatabileceğinin farkındadır. Bütün şiirlerinde her tür duygu ve düşüncesini saklamadan güçlü bir ifade ile dışa vurarak, dünün büyük şairlerini bizlere hatırlatmaya, günümüz şairleri ile de doludizgin koşmaya çağırıyor.

Vakıf Haberleri

VAKFIMIZIN YILLIK SEÇİMLİ OLAĞAN GENEL KURULU (KURUCULAR VE MÜTEVELLİLER) TOPLANTISI 22 ŞUBAT 2020 TARİHİNDE YAPILDI.

Yönetim Kurulu Başkanı Ali Kurtaran " İlki, 15 Şubat 2020de yapılması gereken toplantıda yeterli katılım olmadığı için ertelendiğini: Bugün ise 64 Kurucu ve Mütevelli üyenin bulunduğu toplantının yapılacağını" belirtmesinin ardından öncelikle toplantıyı yönetecek divan teşkil edildi.

Yönetimin önergesi ile Devlet Eski Bakanı Sayın; Birsal SÖNMEZ divan başkanlığına Sayın; Ali DEMİR başkan yardımcılığına, Sayın; Gökhan BULUŞ ile Sayın; Avni Celal KESEK 'de yazman üyeliklere seçildiler,

Divan Başkanının daveti ile gerçekleştirilen saygı duruşunu ve İstiklal Marşını takiben. Katılımcıların oybirliği ile divana toplantı tutanaklarını imza yetkisi verildi. Daha sonra Vakıf Başkanı Ali Kurtaran tarafından 2019 yılı faaliyet raporu, bilanço ve gelir - gider tabloları; Denetçi Mehmet EFE tarafından da Denetim Raporu okundu. Yapılan görüşmelerin ardından gerek Yönetim, gerekse Denetim Kurulu raporları da oybirliği ile onaylanarak ibra edildi, 2020 yılı taslak faaliyet programı ile taslak gelir - gider bütçesi de Başkan Ali KURTARAN tarafından katılımcılara sunuldu. 2020 taslak çalışma program ile bütçesi de oy birliği ile onaylanarak kabul edildi.

Gündem gereğince yapılan Yeni Yönetim, Denetim ve Disiplin Kurulu seçimlerinde de:

Ali KURTARAN, Avni Celal KESEK, Uğur SAYIN, Gökhan BULUŞ, Ahmet ÇİMEN, Kurucular kurulunca: Metin AYHAN, Ömer KALKAN, Fahrettin ÖZALP ve Hidayet OKAY da, Mütevelliiler Kurulunca: Yönetim Kurulu Üyeliklerine;

Muammer TUNA, Yavuz DEMİRTAŞ, Ahmet EFE Denetim Kurulu Üyeliklerine;

Hüseyin ÇELİK ve Hürrem KUBALI ve Ahmet SOYLU'da Disiplin Kurulu Üyeliklerine; seçildiler.

Gündemin son maddesi olan "Dilek ve Temenniler" de ise katılımcıların önerisi ile "Emniyet güçlerimizi ve Silahlı Kuvvetlerimizi teröre ve teröristlere karşı vermekte oldukları haklı ve kararlı mücadelede desteklediğimizi" belirten duyuru hazırlanması istenilen bildiriye Divan Başkanlığının önerisi olarak hazırlanarak Ulusal Basında değerlendirilmek üzere Anadolu Ajansına, Yerel Basında değerlendirilmek üzere de Gazeteciler Cemiyeti Niğde Şubesi Başkanlığına gönderilmiştir. Vakfımızın Olağan Genel Kurul Toplantısı, daha sonra katılımcıların sıcak ve samimi sohbetleriyle devam ederek sona erdi.

VAKIF ZİYARETLERİ

Etimesgut Belediye Başkan Yardımcısı Hemşehrimiz Sn. Alaattin Sonat, 16 Mart 2020 Tarihinde de; Başkent-Niğde Vakfımıza hayırlı olsun ziyaretinde bulunmuşlardır. Kendilerine bu nazik ziyaretlerinden dolayı Vakıf Yönetim Kurulu olarak teşekkür ederiz.

Niğde Milletvekillerimiz Sn. Yavuz ERGUN ve Sn. Selim GÜLTEKİN 3 Haziran 2020 Tarihinde de; Başkent-Niğde Vakfımıza hayırlı olsun ziyaretinde bulunmuşlardır. Kendilerinin bize göstermiş oldukları ilgi ve destekleri ayrıca yanımızda olduklarını belirtmeleri bizi çok memnun etmiştir. Sn. Ömer Fethi GÜRER'in işi dolayısıyla katılamamış en kısa zaman da ziyaret edeceklerini mesaj çekerek bildirmişlerdir. Vakıf Yönetim Kurulu olarak teşekkürlerimizi ve saygılarımızı sunarız

BAŞKENT NİĞDE VAKFI

2020 -2021

YÖNETİM KURULU

Gökhan BULUŞ
Başkan

Metin AYHAN
Başkan Yrd.

Celal KESEK
Üye

Fahrettin ÖZALP
Üye

Ömer KALKAN
Üye

Uğur SAYIN
Üye

Hidayet OKAY
Üye

Ahmet ÇİMEN
Üye

Ali KURTARAN
Üye

DİSİPLİN KURULU

Hürrem KUBALI
Başkan

Hüseyin ÇELİK
Üye

Ahmet SOYLU
Üye

DENETİM KURULU

Muammer TUNA
Başkan

Ahmet EFE
Üye

Yavuz DEMİRTAŞ
Üye

Patates ve Soğana İhracat Yasağı Niğde Çiftliğinin tek geçim kaynağı olan, geçen yıl kuru soğan ve patatesten yaşanan olağanüstü fiyatlar nedeniyle, Ticaret Bakanlığı bu iki ürün ihracat sınırlaması getirdi. Patates ve soğanlar Niğdeli çiftçinin elinde kaldı.

Halil Nuri Bey Kütüphanesi'nde ATATÜRK Emanetleri Bor ilçesinde Halil Nuri Bey Halk Kütüphanesi olarak kullanılan Bilginler Konağı Kültürel ve Sanatsal Hizmetler için Kültür Bakanlığına hibe edilmişti. Kütüphane olarak hizmet vere konakta Halil Nuri YURDAKUL tarafından bağışlanan ATATÜRK'e ait gömlek ve ayakkabılar sergileniyor.

Dağ Keçisi Sayısı 1358 oldu Çamardı İlçesi Demirkazık Yaban Hayatı Geliştirme sahasında geçen yıl 1317 olan dağ keçisi sayısı 2019'da 1358'e yükseldi.

Niğde'ye Spor Bilimleri Fakültesi Kuruldu Resmi Gazete'de yayımlanan 25.12.2019 tarih ve 1911 sayılı Cumhurbaşkanlığı kararı ile Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nun kapatılmasına ve Spor Bilimleri Fakültesi kurulması kararlaştırıldı.

289 Projeye 580 Milyon Lira Ödendi Niğde Valisi Yılmaz ŞİMŞEK Başkanlığında toplanan Niğde İl Koordinasyon kurulunda 289 proje için 580 milyon 903 bin TL ödenerek ayrıldığı bildirildi.

Niğde'de 72 Bin 375 Öğrenci Karne Aldı

Niğde'de 405 okulda eğitim gören 72 bin 375 öğrenci yarıyıl tatiline girerken karnelerini aldılar.

Niğde'de 513 Adet Metruk Bina Yıkıldı Niğde'de Bağımlılıkla Mücadele İl Koordinasyon kurul toplantısında alınan karar gereği "Uyuşturucu ile Mücadele" kapsamında 513 adet metruk bina yıkıldı.

Niğde'de Yaban Hayvanlarına Yem Bırakıldı Niğde'nin Çamardı İlçesindeki Demirkazık Yaban Hayatı Geliştirme Sahasında, Doğa Koruma ve Milli Parklar Niğde Şubesi ekipleri tarafından doğaya, yem, yonca ve sakatat bırakıldı. Bu arada Niğde'de kaçak avlanan 8 kişiye 21 bin 126 TL ceza kesildi.

Niğde Çiftlik Belediyesi Köpekler İçin Köy Kurdu Niğde Çiftlik Belediye Başkanı Serkan GÜZEL, sokak köpekleri için 10 adet köpek kulübesi yaptırdı. Köpekler için lokantalardan yemek artıkları toplanarak bölgeye getiriliyor.

Niğde'den Bir Şehit Daha Suriye - İdlib'de Niğde Yıldıztepe Kasabası'ndan Piyade Onbaşı Enes ALPER şehit olmuştur. Merhuma Allah'tan rahmet, yakınlarına sabır diliyoruz.

Niğde'de Parazit Operasyonu Niğde'de düzenlenen "parazit" operasyonunda ihaleye fesat karıştırdıkları ve tefecilik yaptıkları iddiasıyla 18 şüpheliden 10 şüpheli tutuklandı, diğerleri adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

Ulukışla'da Yangın 4 Ölü, 3 Yaralı Niğde'nin Ulukışla İlçesinde 2 katlı bir evde çıkan yangında 4 kişi öldü, 3 kişi yaralandı.

Niğde'nin Nüfusu Belli Oldu 31 Aralık 2019 tarihi itibarıyla Niğde'nin nüfusu 182.177 erkek, 180.654 kadın olmak üzere toplam il nüfusu 362.861 kişi oldu.

Erhan ADEM CHP İl Başkanı Oldu CHP Niğde Olağan İl Kongresinde Erhan ADEM yeniden İl Başkanı olurken, Kamil DAVARCI da yeniden merkez ilçe başkanı oldu.

Niğde'de Eczaneden Bıçakla Soygun Yapan Zanlı Yakalandı Niğde'de elinde bıçakla girdiği eczaneden para çalan zanlı gözaltına alındı. Alınan bilgiye göre, elinde bıçak olan zanlı, Bor ilçesi TOKİ konutlarındaki eczaneye gelerek kasadaki parayı istedi. Eczacı Behice Özyay'ın kasada bulunan 150 lirayı vermesiyle soyguncu yürüyerek eczaneden ayrıldı. Eczacının durumu polise bildirmesi üzerine ekipler, zanlının yakalanması için çalışma başlattı.

Akademisyenler Üniversite Personeli İçin Maske Üretiyor Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesinde görevli akademisyenler, yeni tip koronavirüsle (Kovid-19) mücadele kapsamında üniversite personelinin ihtiyacını karşılamak üzere 3100 maske üretecek. Niğde Açık Ceza İnfaz Kurumundan yarı mamul ürün halinde alınan üç katlı tek kullanımlık maskelerin, kenar dikiş ve lastik tutturma işlemlerini gerçekleştiren öğretim elemanları, tamamlanan maskeleri sterilize bir şekilde personelin kullanımına sunacak. Açıklamada görüşlerine yer verilen Rektör Prof. Dr. Muhsin Kar, öğretim elemanlarının önemli bir ihtiyacı karşılamak amacıyla güzel bir işe imza attıklarını belirterek, Bor Halil Zöhre Ataman Meslek Yüksekokulu Müdürü Prof. Dr. Durmuş Dağhan'a ve emeği geçen öğretim elemanlarına teşekkür etti.

NİĞDELİ ŞAİR VE YAZARLAR ARASINA KATILAN BİR BESTEKÂR...

Yıldız GÖNEN
Eğitimci

28 Şubat-8 Mart 2020 tarihleri arasında ATO Congressium'da düzenlenen 14. Ankara Kitap Fuarında bu yıl hemşehrimiz şair, bestekâr Atilla YILDIZ da rehber niteliğindeki yazıları ve gönlünden kopan dizeleri ile 2019 yılında basımı gerçekleşen iki kitabını anı olarak imzalatmak isteyen okurları için bulundu.

Makina Mühendisi olan Atilla YILDIZ 1951 yılında Niğde'nin Bor ilçesinde doğdu. 1975 yılında Niğde Bayındırlık Müdürlüğünde başladığı görevinden 1978'de ayrılarak, 2007 yılına kadar yapı müteahhitliği hizmetini doğup büyüdüğü Niğde ve Bor'da sürdürdü. Niğde ili vergi rekortmeni olarak aynı yıl ticari çalışmalarını tamamladı.

Toplum kalkınmasına hizmet anlayışı ile "Temiz Toplum, Temiz Yönetim" ilkesi doğrultusunda 2003 yılında on sayı halinde kendi imkânları ile "**Haftalık NİĞDE YORUM**" adı altında gazete çıkaran Atilla YILDIZ, 2019 yılında ise, "Yaşanmış olayları iyi bir gözlemlerle değerlendirerek topluma sunmak, kısa yoldan toplumun eğitimine katkıda bulunmuş olmak değil midir?" diyerek aynı amaçla yaşantısının kırk beş yıllık döneminin ilginç anılarını bazen güldürerek bazen de düşündürerek anlattığı "**Kavgasız Çözümler ve Yaşanmışlıklar**" kitabını yayınladı.

"Rüzgâr hızlandı sürükler beni

Bir yeni hayata uçarcasına..." diyerek elli yaşında şiir yazmaya başlayan Atilla YILDIZ'ın 2002 yılında "**GÖNÜLDEN KOPANLAR**" adını verdiği ilk şiir kitabı, yine 2019 yılında aynı isimle kısa, anlam yüklü şiirleri, şarkı ve türkülerini de kapsayarak beş bölüm halinde şiire ilgi duyan okurları ile buluştu. Bu kitabında şair, toplumumuzu, kültürümüzü, siyaset anlayışımızı yansıtan şiirleri yanı sıra sevdamızı, korkularımızı, umuda olan ihtiyacımızı en yalın haliyle anlatır kısacık şiirlerinde. Gurbet acısını, sıla özlemi-

ni, beklenen sevgiliyi anlatırken şarkılara, türkülere olan sevdasıdır aslında anlattığı...

2016-2019 yılları arasında güfte ve bestesi kendisine ait şarkı, türkü, oyun havası ve kaside olmak üzere toplam yirmi altı adet eser üreterek müzik dünyasına yeni besteler katan sanatçının iki adet eseri de TRT sanat müziği repertuarına girmiştir.

"Kavgasız Çözümler ve Yaşanmışlıklar" ile "Gönlünden Kopanlar" kitaplarının editörlüğünü yapmama olanak sağlayan hemşehrimiz şair, bestekâr Atilla YILDIZ'ın edebiyat dünyasında yolunun ve şansının açık, okurunun bol olmasını dilerim.

**ATILLA YILDIZ'IN İMZA GÜNÜ KİTAP
FUARINDA ÖMER TUTUMLU VE EMEKLİ
TÜMGENERAL ÜMİT ŞAHİNTÜRK'LE
BİRLİKTE.**

YENİ KİTAPLAR

Hazırlayan
Başkent-Niğde Vakfı
Yayın Kurulu

TOROSLAR'DAN ÇİN SEDDİ'NE

AHMET DOĞANAY

Bu kitapta; kuzuların henüz oynamaya başladığı 1960 yılının ilkbaharında, Torosların eteklerinden Niğde Ovası'na bakan bir Yörük yaylasında doğmuş, 8 yaşında sığır çobanlığı yaparak

hayatı öğrenmeye başlamış ve geleceğe hep yalnız başına yürümüş bir çocuğun, hayatla mücadele yolculuğuna tanık olacaksınız.

MENZİL

SAYGI ÖZTÜRK

Menzile gidenin uyuşturucu bırakması için neler yapıyor?

Menzil neden ikiye bölündü? Şeyhler arasında nasıl bir mücadele sürüyor?

Menzil şeyhi neden zehirlenmek istendi? Yargı ve Emniyet neden kapıstı?

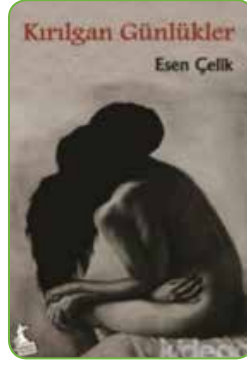

YEŞİL DALGA

LEVENT GALİP YEŞİL

Yeşil Dalga. Bu kitap, hayatlara "+1 değer katma" heyecanı ile yazıldı. Toplumsal farkındalık, gelişim ve motivasyon amaçlı, "Yeşil Dalga iyilik Felsefesi" üzerine odaklandı. Birçok sayfasında kendinizi bulabileceğiniz,

okurken ve dinlenirken sizi "sizinle" keyifli bir yolculuğa çıkaracak kadar iddialı.

KIRILGAN GÜNLÜKLER

ESEN ÇELİK

Uzunca bir süre sadece ilk cümleleri tekrarlayıp durdum zihnimde... Gerisi yoktu. Oturup yazmak ise aklımın ucundan bile geçmedi. Günler sonra, çok sıkıldığım, hazan ve hüznle girift ol-

duğum, karanlık ve yağmurlu bir eylül akşamında, ne olduğunu hâlâ çözemediğim bir heyecanla, elime geçirdiğim boş bir deftere yazarken buldum kendimi, zihnimde yüzlerce kez tekrarlanan o ilk cümleleri... Ve gerisi geldi... Hem öyle bir geldi ki, kalemim yetişemiyordu hızına hikâyenin... Günlerce aralıksız yazdım. Yazarken Elif olduğumu hissettiğim, onunla ağladığım, mutlu olduğunda onun kadar sevindiğim ve tüm bunları yaparken de kendime inanamadığım garip bir hikâye KIRILGAN GÜNLÜKLER... Sıra dışı oluşu beni biraz tedirgin etmiş olsa da, size ulaşıncaya kadar geçen süreçte cesaretim tamdi itiraf ediyorum ve kendim için güzel bir şey yapmış olmanın haklı gururunu yaş Eksiklerim muhakkak olacaktır sabırsızlığımdan mütevellit, aldırmağın...

ÇOBAN ATEŞİ (ŞİİR KİTABI)

FİKRET DİKMEN

Niğde'nin Bor ilçesi Gökbezi Köyünde doğan Fikret Dikmen Köyde Çobanlık Yaparken, Ağılda Yaktığı Çoban Ateşinin Işığında Okuduğu Karacaoğlan, Âşık Veysel,

Âşık Emrah, Âşık Kerem Kitaplarından Esinlenerek Şiire Olan Merakı Başlamış.

KARE BULMACA

Hazırlayan: Avni Celal KESEK
Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

Sağdan sola

- 1- Birleşmiş.
- 2- 100 m² değerinde yüzey ölçü birimi: İçinden su akıtmak için toprağı kazarak yapılan açık oluk, arık.
- 3- Çok güçlü pırıltılar oluşturan, değişik alanlarda kullanılan ışık kaynağı. Ahmak, sersem, akılsız, dangalak, angit.
- 4- Yatak için koruyucu kılıf olarak kullanılan yatağa çarşaf serilmeden önce takılan örtü. İşaret sıfat ve zamiri. Koca.
- 5- İçinde nane ruhu olan.
- 6- Mahya iplerinde fener takılacak yerler. Astarsız, tek kat elbise.
- 7- Ham maddeleri işlemek, enerji kaynaklarını yaratmak için kullanılan yöntemlerin ve araçların bütünü. Yuvarlak bir tahta kasnağın bir veya iki yanına deriden bir örtü geçirilerek yapılan ve parmak vuruşlarıyla çalınan müzik aleti.
- 8- Yabancı. Hollanda'nın uluslararası plaka işareti. Anlam bakımından birbirleriyle ilgili cümleleri birbirine bağlayan bir söz.
- 9- Mayalanmış hamur. Yemen'de bir şehir.
- 10- Üstündeki düğmelere veya tuşlara basarak metal dildikleri titretme yolu ile çalınan körüklü, elde taşınabilir bir çalgı.

Yukarıdan aşağıya

- 1- Hayvanın semerini veya eyerini bağlamak için göğsünden aşırılarak sıkılan yassı kemer. Türkiye'de kâğıt sanayinde yatırım ve planlamalar yapan kamu kuruluşu kısa adı.
- 2- Salmonidae familyasının en tanınmış üyesidir ve somon balığı ile yakın akraba olan balık.
- 3- Cilveli, nazlı. Orgeneral, oramiral gibi sözcüklerde ordu sözcüğünün kısaltması ve bir tür önek.
- 4- Tornacılıkta, bir deliğin ağzını genişletmekte kullanılan çelik aygıt. Karada ve denizde, evcil olmayan hayvanları türlü yöntem ve araçlarla yakalama ya da vurma işi.
- 5- Romanya'nın para birimi. İsim.
- 6- Bir bağlaç. Cana yakın, sevimli, tatlı, hoş
- 7- Altın simgesi. Tersî; köpek yemi.
- 8- Nazım Hikmetin soyadı. Yarımkanatlılar alttakımından, insan ve memeli hayvanların vücudunda asalak olarak yaşayan ufak böcek. / Bir nota.
- 9- Enerji. Karda yürürken ayağın batmamasını sağlayan, örgüden yapılmış, raket biçiminde kar ayakkabısı.
- 10- Gençliği ve körpeligi kalmamış, körpe karşıtı: Yaban bezelyesi.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Bulmacanın Cevabı
Sayfa 45'tedir.

Kaybettiklerimiz

DR. M. TURAN ARIKAN (18.05.1946 - 06.02.2020)

Vakfımız Onur Kurulu Üyesi Zülal DEMİRCİ'nin ağabeyi, Fertek'li Emekli Başöğretmen Kemal ARIKAN'ın oğlu ve Sabire ARIKAN'ın eşi Dr. Turan ARIKAN hayata veda etti. Merhum ARIKAN yaşadığı İzmir'de Narlıdere Mezarlığı'nda yakınları ve sevenlerince son yolculuğuna uğurlanmıştır.

EMEL BİNİCİ (01.07.1928-24.02.2020)

Vakfımız Kurucu Üyelerinden Yargıtay Onursal Üyesi Selim Sırrı BİNİCİ'nin eşi ve Kurucu Üyemiz Bülent BİNİCİ'nin annesi Emel BİNİCİ hayata veda etmiş ve son yolculuğuna Niğde Derbent Mezarlığı'nda yakınlarınca uğurlanmıştır.

HACER KURTARAN (01.03.1945 - 13.03.2020)

Vakfımızın önceki Başkanı ve Kurucu Üyesi Ali KURTARAN'ın yengesi, Niğde- Tepeköy'lü iş adamı Emin KURTARAN'ın eşi Hacer KURTARAN vefat etmiştir. Merhume KURTARAN Tekirdağ-Çerkezköy'de yakınları ve sevenlerince toprağa verilmiştir.

ARİF AĞAOĞLU (1943-24.03.2020)

İş adamı, otomotiv sanayii üreticisi ve A-Plas'ın Yönetim Kurulu Başkanı Hemşerimiz Arif AĞAOĞLU vefat etmiş ve son yolculuğuna yakınlarınca uğurlanmıştır.

Kaybettiklerimiz

HAYRIYE ZIMBA (KESEK) (02.03.1934 - 29.03.2020)

Kemerhisar Kasabasından İbrahim KESEK 'in kızı ve Vakfımız Yönetim Kurulu üyesi Avni Celal KESEK' in halası Hayriye Zimba vefat etmiş ve sevenlerince son yolculuğuna uğurlanmıştır.

ERSİN HORASAN (1966 - 07.03.2020)

Bonelli'nin Sahibi İş adamı Nazif Horasan'ın kardeşi 1966 Kemerhisar doğumlu Niğde Bor otobüs işletmecisi Ersin Horasan, vefat etmiş ve sevenlerince son yolculuğuna uğurlanmıştır.

PROF. DR. FERİHA ÖZ (1933-02.04.2020)

Feriha Öz, 1933 yılında Kadıköy'de dünyaya geldi. Orta ve lise öğrenimini Çamlıca Kız Lisesi'nde tamamlayarak 1951 yılında İstanbul Tıp Fakültesine kayıt oldu ve 1957 yılında doktor oldu. Fakülteden mezuniyetini müteakip Yozgat'ın Akdağ madeni kazasında sağlık merkezi doktoru olarak çalıştı, İstanbul Üniversitesi Patolojik Anatomi Kürsüsüne asistan olarak atandı. 1962 yılında Uzman olan Dr. Feriha Öz 1963-1972 yılları arasında Cerrahpaşa-Cerrahi kliniğinde patolog olarak görev yaptı. Evli ve 2 çocuk annesi olan Feriha Öz, 02.04.2020 tarihinde vefat etmiştir. "Sancaktepe Acil Durum Hastanesine Prof. Dr. Feriha Öz ismi verilmiştir"

LEYLA DOĞAN (YURDAKUL) (09.10.1926-03.04.2020)

9.dönem NIĞDE milletvekili merhum Halil Nuri YURDAKUL ve kıymetli eşi merhume Fehime YURDAKUL'un ilk evladı olarak İstanbul'da dünyaya gelen LEYLA (YURDAKUL) DOĞAN Babası Halil Nuri YURDAKUL'un askeri ve sivil hayattaki görevleri sırasında, LEYLA (YURDAKUL) DOĞAN yurdumuzun farklı şehirlerinde sürdürdüğü eğitim hayatını, Kayseri Kız Enstitüsü'nden mezun olarak tamamlamıştır. Çalışma hayatına vekil öğretmen olarak başlayan LEYLA (YURDAKUL) DOĞAN, Merkez Bankası Banknot Matbaasından emekli olmuştur. Deniz (DOĞAN) ALBAYRAK ve Reha DOĞAN'nın annesidir.

Kaybettiklerimiz

NAFİDER EFE (13.10.1942-06.04.2020)

Vakfımız Yönetim Kurulu eski üyelerinden, Niğde Dernekler Federasyonu Başkanı Ahmet EFE'nin yengesi, Emin EFE'nin eşi Nafider EFE vefat etmiştir. Merhume sevenleri ve yakınlarınca defnedilmiştir.

MÜJGÂN CEMİLE SEVER (14.03.1941-9.04.2020)

Mütevelli üyelerimizden Hadice DEMİRTAŞ'ın ablası, Vakıf Kurucu Başkanımız Yavuz DEMİRTAŞ'ın baldızı Müjgân (Cemile) SEVER'i 9 Nisan 2020 tarihinde kaybettik. 14 Mart 1941 Malatya doğumlu olan Müjgân Hanım, ailesi ve dostları arasında şen ve esprili tavırlarıyla tanınır ve sevilirdi. Aslen Tunceli-Elazığ kökenli olan Müjgân Hanım uzun süredir Ankara'da yaşamaktaydı. Son yıllarda sağlık sorunları yaşayan Müjgân SEVER'i sokağa çıkma yasaklarının olduğu bir dönemde kaybetmiş olmak, ailesi ve sevenleri için ayrı bir üzüntü kaynağı olmuştur. Allah rahmet eylesin.

AV. OSMAN ÜÇER (1940 - 15.04.2020)

İlkokul, ortaokul ve lise öğrenimini Niğde'de tamamladı. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdi. Avukat olarak Nazilli'de ve Niğde'de çalıştı. Yerel gazetelerde yazılar yazdı, yöresel televizyonlarda belgesel programlar hazırladı. Sabahattin Burhan'la Aydın ve çevresinde saha çalışmaları yaparak İstiklal Savaşı kahramanlarının hayatları hakkında bilgi topladı, belgeseller hazırladı. Mesleki çalışmalarının yanında folklor derlemeleri yaptı. Yazıları daha çok Niğde'de çıkan Hamle Gazetesinde yayımlandı. Osman ÜÇER 15.04.2020'de vefat etmiştir.

KIYMET TATAROĞLU (1933-15.04.2020)

Tellal Muhittin Efendi'nin kızı, Türkiye'nin ilk Kadın Mal Müdürü Kıymet TATAROĞLU Mal Müdürlüğünden emekli olduğu Edremit'in, Zeytinli Mezarlığında son yolculuğuna yakınları ve sevenlerince uğurlanmıştır.

Kaybettiklerimiz

HASAN ASLAN (1935 - 16.04.2020)

Niğdeli hemşerimiz Sanayicimiz, ORS Rulman, Samur Halıları, Isparta Mensucat ve Şark Halıları A.Ş Kurucusu ve Yönetim Kurulu Başkanı Hasan Aslan 1986 yılında dönemin Başbakanı Turgut Özal'ın temelini attığı Ortadoğu Rulman Sanayi kurucusu Volkswagen, Audi, Fiat, Valeo, Magna, Allison, CNH, Türk Traktör, Ford Otosan, Tofaş gibi birçok fabrikaya üretim yapan ORS, Aynı zamanda Şark Halı'nın da sahibi olan 85 yaşındaki Hasan Arslan, 2012 yılında Türkiye'nin en zengin aileleri listesinde de yer almıştı. D. 1935 - Ö. 16.04. 2020 vefat etmiştir.

BAHATTİN AYHAN (01.07.1929 - 25.04.2020)

Vakfımız Yönetim Kurulu üyesi Metin AYHAN ile üyemiz Tekin AYHAN'ın babaları, Vakfımız Kurucu ve Yönetim Kurulumuzun eski üyelerinden Bahattin AYHAN vefat etmiştir. Merhum AYHAN Bademdere'de yakınları ve sevenlerince son yolculuğuna uğurlanmıştır.

DR. HASAN DIŞÇEKİCİ (1946 - 27.04.2020)

Niğde eşrafından ayakkabı tamircisi rahmetli Mahmut DIŞÇEKİCİ' nin oğlu, İnşaat Mühendisi Mehmet DIŞÇEKİCİ ve Emekli Öğretmen Zehra DIŞÇEKİCİ'nin ağabeyi uzun süre Ankara Yüksek İhtisas Hastanesi Başhekim Yardımcılığı yapan Üroloji Dr. Hasan DIŞÇEKİCİ vefat etmiştir.

YAVUZ İSMET DİMİCİ (10.9.1929 - 07.05.2020)

Vakıf kurucu üyelerimizden Yavuz İsmet DİMİCİ 10.09.1929 da Niğde'de doğmuş, ilkokul, ortaokul ve liseyi Niğde de okumuş, 1952 Yılında Ankara Hukuk Fakültesini bitirmiştir. 1955'de Tatvan Hâkim Yardımcısı olarak ilk meslek hayatına başlayan Dimici, sırasıyla Beyşehir Hâkim Yardımcılığı, Sorgu Hâkimliği, Hukuk Hâkimliği ile Yargıtay Üye Yardımcılığı görevlerinde bulunmuştur. Ankara 8. Asliye Hukuk Hâkimi iken, 7.3.1983 günü Yargıtay Üyeliğine seçilmiş ve 1990-1994 yılları arasında Yargıtay 1.Hukuk Dairesi Başkanlığı görevinde bulunmuştur. Tülay Dimici'nin eşi ve Hülya Ülker'in Ağabeyi Yavuz İsmet DİMİCİ, 7.05.2020 tarihinde İstanbul'da defnedilmiştir.

Kaybettiklerimiz

HACI MELİHA AKDOĞAN (1931 - 10.05.2020)

Çamardı eşrafından Fethiye ve Talat ECEMİŞ'in kızları, Vakfımız Onur Kurulu Üyesi Muzaffer ECEMİŞ, Mukadder ECEMİŞ ve müteveffa Tuncay BAŞEĞMEZ'in ablaları, gümüşler kasabasında öğretmen merhum Salih AKDOĞAN'ın eşi Meliha AKDOĞAN'ı kaybettik.

Faize, Fatih ve Mutahhar AKDOĞAN ile Feyza BUR Feyyaze GÜNGÖR'ün anneleri iyilik timsali, hayırsever Merhume AKDOĞAN Gümüşler kasabasında yakınları ve sevenlerince son yolculuğuna uğurlamıştır.

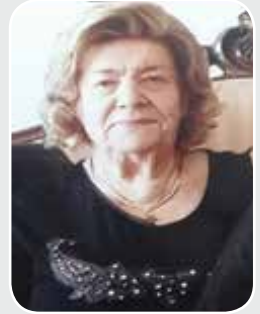
TURHAN SOYLU (07.10.1946 - 19.05.2020)

Vakfımız Kurucu Üyelerinden Ümran SOYLU'nun kardeşi, Niğde eşrafından Azmiye ve Ali Mustafa SOYLU'nun küçük oğulları Turhan SOYLU hayata veda etmiştir. Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığından 2002 yılında emekli olan ve eğitim araştırma dairesi başkanlığı da yapan Merhum Turhan SOYLU 20.05.2020 tarihinde yakınlar ve sevenlerince Niğde Derbent Mezarlığındaki aile kabristanına defnedildi.

ÖZGÜL EKİCİ (15.10 1936 - 30.05.2020)

Merhum Burhanettin BİNİCİ ve Merhume Kevser BİNİCİ'nin kızları, Aytül ÖZKAN'ın ablası, Şakir BİNİCİ ve vakfımız kurucu üyesi Selim Sırrı BİNİCİ'nin kız kardeşi, 2017 yılında kaybettiğimiz hemşehrımız Dr. Yakup EKİCİ'nin hayat arkadaşı Özgül EKİCİ'yi 30 Mayıs 2020'de kaybettik. İlk ve ortaokulu Niğde Sakarya Okulunda okuyan Özgül Hanım gençlik yıllarında uzun süre Niğde Yardım Sevenler derneğinde çok sevdiği ve ikinci annem dediği Eczacı Hayri Beyin hanımı Şüküfe Hanımla birlikte çalışmış ve kimsesiz genç kızlarımızın yetişmesinde hizmetlerde bulunmuştur. Eşinin ölümünden sonra adeta hayata küsen bir çocuk annesi Özgül EKİCİ 1 Haziran Pazartesi günü çok sevdiği memleketi Niğde'de Derbent Mezarlığındaki aile kabristanında eşinin yanına defnedilmiştir.

Başkent - Niğde Vakfı, sevenlerince ebedi yolculuklarına uğurlananlara, mekanlarının cennet olması temennisiyle, Yüce Allah'tan sonsuz rahmetler; tüm yakınları ve sevenlerine de sabırlar ve baş sağlığı diler.